

ΑΓΝΑΝΤΑ ΑΡΤΑΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'
Τριμηνιαίο όργανο
της Αδελφότητας
Αγναντιτών

Γραφεία: Σοφοκλέους 33 - 5ος όροφος - Τ.Κ. 10552 - Τηλ. - Fax: 210-3313.067 - Οκτώβριος - Νοέμβριος - Δεκέμβριος 2012, Αρ. Φύλλου 181 • www.agnanta.com.gr

Η ΣΥΝΔΕΣΗ ΤΩΝ ΤΖΟΥΜΕΡΚΩΝ ΜΕ ΤΗΝ ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟ

(Ο συντοπίτης μας (από τα Πράμαντα) κ. Δημ. Κ. Πολύμερος, Ανώτατος ΑΕ/κός ε.α. και Πολιτικός Μηχανικός, μας έστειλε άρθρο σχετικό με τη σύνδεση των Τζουμέρκων με την Εγνατία οδό. Τον ευχαριστούμε και το δημοσιεύουμε):

Τελευταίος ασπασμός στο δρόμο «σύνδεση με Εγνατία (Μπαλντούμα-Πράψη-Ανατολή-Παλαιχώρι- Προσήλιο... Πράμαντα)»;

Ο Τσώρτσιλ (πρωθυπουργός Αγγλίας) έλεγε: Άλλοτε λέγαμε ότι οι Έλληνες μάχονταν σαν ήρωες. Τώρα θα λέμε ότι οι ήρωες μάχονταν σαν Έλληνες (για να μας καλοπιάσουν).

Έτσι κάνουν οι πολιτικοί μας. Άλλοτε λέγανε και ξεδούανε δύομιση εκατομμύρια ευρώ, για να αρχίσει να γίνεται η σύνδεση με την Εγνατία οδό στη θέση Μπαλντούμα (σήμερα η μεγάλη γέφυρα Αράχθου ποταμού). Τώρα λένουν ότι η σύνδεση των Τζουμέρκων θα γίνει με την Ιόνια οδό (...Αμφιλοχία-Άρτα-Φιλιππιάδα,...) κανείς δεν ξέρει από πού περνάει ... Γιάννενα. Αμφιβάλλω αν έγινε και η μελέτη. Δηλαδή σήμερα λένε ότι θα συνδεθούμε με το άγνωστο, το τίποτε, το ποτέ. Μα ο Άραχθος ποταμός είναι τόσο χαμηλότερα, παρεμβάλλονται τεράστιοι όγκοι βουνών, τι σόι δρόμος θα γίνει, χρειάζονται εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ. Είχα ακούσει κάτι τέτοιο προ ετών, από τον τότε υφυπουργό Μαγκριώτη, και δεν το πίστευα.

2. Την 14-1-2013 πήγα στην Αθήνα στο ΥΠΕΧΩΔΕ, για να μάθω τι συμβαίνει. Μίλησα με ανώτατο στέλεχος. Μου είπε ορθά-κοφτά, ότι η σύνδεση θα γίνει με την Ιόνια οδό.

Όταν μου ανέπτυξε τις απόψεις του, θυμήθηκα (κάτι σαν ανέκδοτο, αλλά μπορούσε να είναι πραγματικότητα) που ο υποψήφιος βουλευτής έλεγε ότι θα σας κάνουμε τη γέφυρα στη θέση που θέλετε, και ο πρόεδρος του χωριού που τον άκουγε, παραμέρισε περίπου 15 μέτρα. Πού πας πρόεδρε; του λέει ο υποψήφιος βουλευτής. Παραμέρισε για να έρθουν τα μηχανήματα για τη γέφυρα, κύριε βουλευτά.

3. Λίγα λόγια για το δρόμο Μπαλντούμα - Πράμαντα: α) *Συνέχεια στη σελίδα 5*

Τζουμέρκα μου περήφανα!

(Μαζί με την περηφάνια μας και η εγκατάλειψη. Διαχρονικός-νομοτελικός ο κανόνας!)

Φαίνεται πως δεν ήταν μόνο στοιχειωμένο το γεφύρι της Άρτας. Στοιχειωμένο είναι και κάθε έργο που γίνεται ή επιχειρείται να γίνει στην περιοχή. Και για να μην μιλάμε για «κάθε έργο» και πιστέψει κάποιος καλόβουλος ότι τα Τζουμέρκα «έγιναν, πλέον, ένα εργοτάξιο», οφείλουμε να συγκεκριμενοποιήσουμε το θέμα.

Μια ζωή -χρόνια τώρα- συνεχώς διαβάζουμε στον τοπικό τύπο ότι δημοπρατείται το έργο «Βελτίωση 4ης επαρχιακής οδού Άρτα-Ροδαυγή-γέφυρα Πλάκας...»

Μια ζωή -χρόνια τώρα- οι Τζουμερκιώτες βαθιά αναστενάζουν στο άκουσμα κάθε παρόμοιας είδησης. Και αναμένουν. Αλλά εις μάτην...

Χειμώνα-καλοκαίρι για να περάσει κάποιος αυτόν το δρόμο ήταν σαν να τελείωνε -με επιτυχία;- μια στρατηγική επιχείρηση κατάληψης εχθρικού υψώματος!

Μια ζωή μπαλώματα! Εδώ να ρίξουμε μια «πέτσα ασφάλτου», εκεί να γεμίσουμε το χαντάκι και «πάει λέγοντας...»

Σταυροκοπιούνται συνεχώς οι κάτοικοι, «να βγάλουν κι αυτόν τον χειμώνα».

Όσπου στις 14 Μαρτίου 2013 ισχυρός ανεμοστρόβιλος, καταρρακτώδης βροχή και χαλάζι έπληξαν την περιοχή των Τζουμέρκων. Τα μεγαλύτερα προβλήματα σημειώθηκαν στο χωριό μας, καθώς ο ανεμοστρόβιλος πέταξε τμήματα από τις στέγες των σπιτιών, ενώ ένα ρέμα που υπερχείλιζε έγινε αιτία να πλημμυρίσουν πολλά σπίτια. Πολλά δένδρα ξεριζώθηκαν, ενώ έγινε κατολισθήση στο δρόμο που οδηγεί στην Άρτα κοντά στο χωριό Δαφνωτή.

Επίσης, η Τοπική Κοινότητα της Πλατανούσας, εξέδωσε την παρακάτω ανακοίνωση:

«Μετά τα χθεσινά έκτακτα και ακραία καιρικά φαινόμενα που έπληξαν το χωριό μας, παρακαλούνται όσοι διαθέτουν σπίτια στο χωριό, άμεσα, να μεταβούν στο χωριό και να τα ελέγξουν, γιατί υπάρχει σοβαρός κίνδυνος».

Να μεταβούν στο χωριό, «όσοι διαθέτουν σπίτια», είναι μια κουβέντα. Κόπηκε ο

Συνέχεια στη σελίδα 9

..... «μίλησε» για μια ακόμη φορά η Αδελφότητα Αγναντιτών Ιωαννίνων.....3/3/2013

Τρελό γλέντι με πολύ κέφι και μεράκι έκαναν οι Αγναντίτες που διαμένουν στα Γιάννενα και όχι μόνο.... αλλά και πολλοί φίλοι αυτών, την Κυριακή το μεσημέρι στις 3/3/2013 στο κέντρο «Αλλού γι' Άλλου» στη Γαριβάλδη Ιωαννίνων.

Για πρώτη φορά δοκιμάστηκε να γίνει ο ετήσιος χορός της αδελφότητας μεσημέρι και όντως είχε μεγάλη επιτυχία. Η συμμετοχή του κόσμου? Ικανοποιητική... η συμμετοχή νέων? Μεγάλη..... η ορχήστρα? δεν υπάρχουν λόγια, απ' όλα τα είδη της μουσικής και με πολύ δημοτικό βέβαια σαν Τζουμερκιώτες. Η εξυπηρέτηση του κέντρου? Αίση.... Αυτό που υπερίχε όμως παρασάγγας ήταν το κέφι και το μεράκι όλων που δεν είχαν σκοπό να αποχωρήσουν αν μετά από ώρες...δε σταματούσε η ορχήστρα.

Και όλοι αποχώρησαν με μια ευχή....PANTA TETOIA!!!!

Πράγματι ένα πολύ καλό διάλειμμα στη μονοτονία που ζούμε....

Διακρίνονται από αριστερά: Χρ. Γιαννούλας, Δημ. Ντούβαλης, ο Πρόεδρος Ευανγ. Γεωργινός, η Γραμματέας Αλεξία Μπόμπολη, Νίτσα Ζιάδρα, Ιω. Γιαννούλας και Αγγ. Γούλας.

Μπόμπολη Αλεξία

Ο ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΑΣ ΑΓΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ

Α' ΤΟ ΕΞΩΚΛΗΣΙ ΤΩΝ ΑΓΝΑΝΤΩΝ

Ο Άγιος Χριστόφορος είναι ένας από τους πιο δημοφιλείς Μεγαλομάρτυρες της χριστιανισμής. Τον τιμά όλος ο χριστιανικός κόσμος σ' Ανατολή και Δύση και κατέχει περίοπτη θέση στο Αγιολόγιο της Εκκλησίας μας.

Οι Τζουμερκιώτες τιμώντας τη Μνήμη του (9 Μαΐου) ανήγειραν στα περισσότερα χωριά μας φερώνυμους του Αγίου Ναούς, συνήθως εξωκλήσια, σε μερικά των οποίων μετά τη Θεία Λειτουργία, την ορθοκλασία και τις ειδικές ευχές και προσευχές του ιερέα «υπερ' ευκαρπίας των καρπών της γης» (ο Άγιος θεωρείται και προστάτης της γεωργίας και κυρίως των αμπελιών), γίνονται λαϊκά πανηγύρια με πάνδημη συμμετοχή.

Στα Άγναντα, το πανηγύρι στο προσάυλιο του Ναού γινόταν μέχρι τις αρχές της 10ετίας του 1980. Το παλιό εξωκλήσι του Αγίου Χριστοφόρου βρισκόταν στη Νοτιοδυτική πλευρά του λόφου «Δάφνη» που δεσπόζει του χωριού και ελέγχονται από εκεί όλες οι προς Άγναντα προσεγγίσεις. Γι' αυτό άλλωστε επιδίωκαν την κατοχή και οχύρωση της τοποθεσίας οι αντίπαλοι σε όλες τις πολεμικές περιόδους (Τουρκοκρατία, Εθνική Αντίσταση, Εμφύλιος).

Το Εκκλησάκι ήταν πολύ παλιό. Κατά την περίοδο της Τουρκοκρατίας λειτουργούσε και σαν Κρυφό Σχολείο, αλλά και σαν καταφύγιο των διωκμένων από τους Τούρκους. Στις αρχές της 10ετίας του 1950 κατέρρευσε (λόγω παλαιότητας) και επανακατασκευάστηκε με τα ίδια υλικά από ομάδα νεαρών

τότε Αγναντιτών (Μιχ. Γ. Χάρος, Κώστας Ν. Τάσης, Χρήστος Αρ. Παπακίτσος, Ευάγγελος Δ. Δήμος, Κώστας Ιω. Χάρος, Βασ. Κ. Χριστοδούλου και μερικοί άλλοι ευκαιρικά) με τη συγκατάθεση και ηθική στήριξη του εφημέριου της Ενορίας Αγνάντων αείμνηστου Παπα-Θανά

Γράφει ο ΧΡ. ΑΡ. ΠΑΠΑΚΙΤΣΟΣ

ση Πριτσιβέλη. Λόγω όμως της απειρίας των «κτιστών» και της παντελούς έλλειψης βασικών οικοδομικών υλικών (ασβέστη, τοιμέντων, κατάλληλης πέτρας και ξυλείας) το με «Ξερολιθιά» κτισμένο εξωκλήσι κατέρρευσε κατά το σεισμό του 1967.

Περί τα μέσα της 10ετίας του 1970, άτυπη Επιτροπή κατοίκων με πρωτεργάτη τον αείμνηστο Νίκο Ιω. Παπακίτσο πήρε πρωτοβουλία να ανεγείρει νέο εξωκλήσι (ΦΩΤΟ) στη βόρεια πλευρά του ίδιου λόφου, σε απόσταση 250 περίπου μέτρων από τη αρχική του θέση, πλησίον της αμαξιτής οδού Αγνάντων-Πραμάντων, αριστερά της διασταύρωσης Σαλς (σε οικόπεδο που παραχώρησε δωρεάν ο αείμνηστος Αριστοτέλης Ν.

Σιαπάτης). Η νέα θέση περιορίζε σε μεγάλο βαθμό τα έξοδα μεταφοράς των οικοδομικών υλικών. Οι δαπάνες της ανέγερσης καλύφθηκαν με προαιρετικές εισφορές των πιστών και κυρίως με προσωπική εργασία των οικοδόμων χωριανών μας.

Σημειώνεται ότι αρκετοί Αγναντίτες δεν συμφωνούσαν τότε με την ανοικοδόμηση του Ναού μακριά από την αρχική του θέση, επικαλούμενοι λόγους συναισθηματικούς, ιστορικούς και λαϊκής παράδοσης, που ήταν άρρηκτα συνδεδεμένα με το παλιό εκκλησάκι και τον περιβάλλοντα χώρο του, αλλά τελικά «με κρύα καρδιά» συντάχθηκαν με την απόφαση των περισσότερων που πάρθηκε για να περιστοιχιστούν οι δαπάνες ανέγερσής του.

(Περισσότερα για το εξωκλήσι του Αγίου Χριστοφόρου Αγνάντων και για τα γεγονότα που διαδραματίστηκαν με επίκεντρο αυτό και για τους θρύλους και παραδόσεις που εξυφάνθηκαν γύρω απ' αυτό, έχουν δημοσιευθεί στην εφημερίδα μας «**Άγναντα Άρτας**» στο φύλλο 49/137

Συνέχεια στη σελίδα 8

Το Δ.Σ. της Αδελφότητας
εύχεται σε όλους τους
απανταχού πατριώτες
Καλή Ανάσταση

Η Αδελφότητα διαθέτει τους παρακάτω λογαριασμούς για όποιον θέλει να καταθέσει χρήματα.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
081/754481-28
TAX. ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟ
00060296015-1

Συνέχεια στη σελίδα 9

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Στις 7.8.12 το ζεύγος Ιωάννη Σουραβλία και Ελένης Αλ. Τσιάρτα απέκτησαν το πρώτο τους παιδάκι, ένα χαριτωμένο κοριτσάκι. Ο Ιωάννης είναι γιος της Παρασκευής, κόρη του Αθανασίου και της Σοφίας Λιόβιτου.

• Η Αλίκη Κοσσυθάκη και ο Ασημάκης Βαλαθάνης απέκτησαν ένα χαριτωμένο αγοράκι.

• Ο Χρήστος Δ. Ζιάβρας και η Άντζελα Κόκκινου απέκτησαν ένα χαριτωμένο κοριτσάκι.

Στους ευτυχείς γονείς ευχόμαστε να τους ζήσουν τα νεογνίτσα.

ΘΑΝΑΤΟΙ

• Απεβίωσε στις 25.01.13 στην Άγναντα και κηδεύτηκε στην Άγναντα, ο Κων/νος Ιω. Πολύζος, ετών 81.

• Απεβίωσε στις 29.01.13 στην Άγναντα και κηδεύτηκε

μυρτρίου - Παππά, ετών 66.
• Απεβίωσε στις 10.03.13 στην Άγναντα και κηδεύτηκε στην Άγναντα, ο Γεώργιος Αν.

Τάτος, ετών 79.

• Πέθανε και κηδεύτηκε στην Άγναντα ο Γεώργιος Α. Τάτος. Ένας αληθινός χωριανός,

που διακρινόταν κυρίως για το ευθύ και το τίμιο του χαρακτήρα του. Κολόνα, αληθινή κολόνα, και στο σώμα και στην ψυχή. Πάντοτε και για όλους είχε έναν καλό λόγο. Σε θέματα ιδιαίτερα δικαιοσύνης και τιμότητας ήταν άμεμπτος. «Δεν χώραγε μύγα στο σπαθί του». Δεν ήταν άξιος θαυμασμού μόνο για την κορμολογία του, αλλά και για την ευθύτητα του χαρακτήρα του.

Στην οικογένειά του εκφράζουμε τα θερμά συλλυπητήριά μας.

Χρήστος Α. Τούμπουρος

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

Ο Ιάσων Χαμήλης του Νικόλαου πέτυχε στο Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων.

Για την Ιφιγένεια Παππά που άφησε την τελευταία της νιοή στις 7 Μαρτίου 2013

Αγαπημένη μας, Στον άνισο και δύσκολο αγώνα σου, προσπαθήσαμε να σου παρασταθούμε.

Πιστέψαμε ότι ίσως γινόταν ένα θαύμα και καταφέρεις να ξεπεράσεις τον κίνδυνο. Ακόμα κι εσύ μέχρι τις τελευταίες σου μέρες, ήπιζες, πηθεύες να ζήσεις... Έκανες όνειρα για το καλοκαίρι, τότε που θα πήγαινες και πάλι στο χωριό που τόσο αγαπούσες...

Όποιος σε συναντούσε, έβλεπε απέναντί του μια γυναίκα χαμογελαστή, αισιόδοξη, διψασμένη για τις χαρές της ζωής και δεν μπορούσε να πιστέψει πόσο άρρωστη ήσουν.

Σου φέρναμε τριαντάφυλλα στο νοσοκομείο και νόμιζε κανείς ότι μέσα από τ' άρωμά τους προσπαθούσες να ρουφήξεις την ίδια τη ζωή. Ακόμα και λίγες μέρες πρωτού φύγεις, αν και καθηλωμένη στο κρεβάτι από την αρρώστια, μας δεχόσουν με το χαμόγελο ζωγραφισμένο στα χείλη σου. Όταν άκουγες μουσική, κούναγες, όσο ήταν αυτό δυνατό, τα ποδαράκια σου για να χορέψεις. Άλλες φορές πάλι μας τραγουδούσες αγαπημένα σου τραγούδια όπως: «... το φεγγάρι κάνει βόλτα...» και άλλα. Θαύμαζα το απίστευτο θάρρος σου. Για μένα είσαι η πιο μεγάλη ηρώδα.

Εσύ πάντα προσπαθούσες να διώξεις κάθε μας πίκρα. Μου έλεγες για παρηγοριά, «όλα θα πάνε καλά!» και πάντα έπιανε. Στην οικογένειά σου προσέφερες πάντα περισσότερα απ' όσα μπορούσες, ακούραστη Μητέρα-φύλακας Άγγελος.

Για όποιον δεν σε γνωρίζει, θα ήθελα να του πω πως ήσουν

μια πολύ ευαίσθητη, τρυφερή, καλλιτεχνική ψυχή που ωστόσο δεν της δόθηκε η ευκαρία να ζετιλιζέι όλα το ταλέντο της. Θέλω να του πω πως αγαπούσες τη μουσική, το χορό, τη ζωγραφική, τα ταξίδια. Σου άρεσαν τα βουλουδάκια, τα δέντρα, η θάλασσα, το φεγγάρι, θαύμαζες κάθε ομορφιά της φύσης.

Προικισμένη με το «θείο δώρο» της κατανόησης, είχες την ικανότητα και θέληση να βλέπεις μέσα και πίσω από τα πρόσωπα και πράγματα. Πρόσωπα που όλοι οι άλλοι κατηγορούσαν με μεγάλη ευκολία, εσύ προσπαθούσες, με αγάπη, να κατανοήσεις εμβαθύνοντας και αναζητώντας αιτίες έξω από αυτά.

Είχες μια μεγάλη αγκαλιά για όλους, ιδίως τα παιδιά που τα αγαπούσες πολύ και σε αγαπούσαν αυτά. Λάτρευες τα εγγονάκια σου, που τόσο σου λείπαν όταν ήσουν στο νοσοκομείο.

Σ' ευχαριστώ για όλα όσα έχεις κάνει για μας. Λυπάμαι που δεν μπορούσαμε να σε κρατήσουμε κοντά μας. Η θύμησή σου όμως είναι φως που μας οδηγεί και μας δυναμώνει. Η απέραντη αγάπη σου μπορεί ακόμα και τώρα που δεν μπορούμε να σε αγγίξουμε, να μας πλημμυρίζει και να ζεσταίνει τις καρδιές μας.

Όταν ακούω τα πουλάκια, όταν βλέπω τα δέντρα με τα ροζ ανθάρια που τόσο σου άρεσαν, ξέρω ότι είσαι Εσύ, μέσα σ' όλα αυτά, όμορφα, γλυκά, αγαπημένα. Είσαι παντού και σ' αγαπάμε για πάντα...

Νεκρολογία

Λαμπρινή Δ. Σιαπάτη (Ετών 90)

Γεννήθηκε το 1923, πρώτη από τα επτά παιδιά της Αρετής και του Δημητρίου Νικολού.

Παντρεύτηκε τον Δημήτριο Γ. Σιαπάτη, με τον οποίο απέκτησαν δύο παιδιά, το Γεώργιο και την Πηνελόπη, πέντε εγγόνια και δέκα δισέγγονα.

Ήταν άριστη σύζυγος, αξιολύπητη μητέρα, στοργική γιαγιά-προγιαγιά, χαρούμενη και πρόσχαρη για τους συγγενείς, φίλους και συγχωριανούς. Οι άνθρωποι που τη γνώρισαν, είχαν να λένε τα καλύτερα λόγια, για τον άψογο χαρακτήρα και την καλοσύνη που εξέπεμπε.

Εμείς τα εγγόνια, δεν θα ξεχάσουμε τη ζεστή της αγκαλιά, με τα αμέτρητα παραμύθια, τα τραγούδια και τις ιστορίες που μας διηγούνταν. Πάντα ήταν δίπλα μας, να μας προστατεύει, να μας συμβουλεύει και να μας δίνει τις πιο θερμές ευχές της.

Ήταν από τους παλαιότερους που μετακόμισαν στην Αθήνα, στη δεκαετία του '60 και το σπίτι της ήταν ανοιχτό για όλους τους συγγενείς και φίλους που ακολούθησαν. Με τη ζεστασιά και τη φιλοξενία που τη διέκριναν, προσπαθούσε με κάθε τρόπο να τους περιποιηθεί και να τους ευχαριστήσει.

Η ζωή της, όπως και κάθε ανθρώπου, είχε χαρές και λύπες. Τραγική στιγμή της ζωής της ήταν ο άδικος και ξαφνικός χαμός του συζύγου της, σε εργατικό ατύχημα το 1987.

Τον τελευταίο καιρό αντιμετώπιζε σοβαρά προβλήματα υγείας και απεβίωσε την 28/1/2013, στην Παιανία Αττικής, όπου διέμενε με το γιό της. Κηδεύτηκε την επομένη, στο Νεκροταφείο Άρτας, παρουσία παιδιών-εγγονών, πολλών συγγενών, φίλων και συγχωριανών, δίπλα στο σύζυγό της, που την περίμενε 26 ολόκληρα χρόνια.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα της Αρτινής γης που σκέπασε την πολυαγαπημένη μας Μητέρα και Γιαγιά. Θα τη θυμόμαστε πάντα για την αγάπη, το χαμόγελο και την προσφορά της, που τη χαρακτήριζαν σε όλη της τη ζωή.

Τα παιδιά σου και τα εγγόνια σου

ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΕΙΣ

1. Στη στήλη "Κοινωνικά" δημοσιεύονται όσα γεγονότα υποβιβάζονται στην αντίληψή μας και όσα μας γνωστοποιούν με επιστολές ή FAX οι ενδιαφερόμενοι.

2. Νεκρολογίες και φωτογραφίες των χωριανών μας που απεβίωσαν, δημοσιεύονται μόνο εφόσον μας αποστείλονται από συγγενείς και φίλους αυτών ή διαθέτει το αρχείο της Αδεσφότητας.

Δημήτρης & Παναγιώτης Ανδόνης

ΘΕΡΜΟΠΡΟΣΩΠΕΙΣ - ΜΟΝΩΣΕΙΣ Ταρατσών & Δωμάτων

Τηλ: 697 7359947 - 697 7289202 / fax: 210 213 2214

ΤΕΧΝΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΓΕΝΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΩΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Ι. ΓΙΑΝΝΟΥΛΑΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

Ναπ. Ζέρβα & Πυρρινέλλα 1

Τηλ. 26510-83250 - Fax: 26510-83251 - Κιν.: 697 7085622

e-mail: info@giannoulas.gr - giannoulas@tee.gr - url:www.giannoulas.gr

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΦΩΚ. ΠΑΠΑΚΙΤΣΟΥ

ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΟΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ

ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ

Επιστημονικός συνεργάτης Εργαστηρίου Έρευνας Παθήσεων Μυοσκελετικού Συστήματος, ΚΑΤ

ιατρείο: Λ. Πεντέλης 51 - Βριλήσσια
τηλ. 210-8100127 - κιν.: 6944-182079

E-mail: eypak@med.uoa.gr

ΤΣΙΑΜΑΝΤΑΣ ΚΩΝ. - ΤΖΙΜΑΣ ΜΙΧ.

Οικοδομικά & Υδραυλικά Υλικά - Είδη Υγιεινής

Πλακάκια - Κεντρική Θέρμανση

Κύργιου 16 & Αρμ. Μακαρίου - Ιωάννινα
Τηλ. 26510-23.833 • Fax: 26510-36.766
E-mail: oikodomai@hol.gr

Πολύ παλιό (τα προϊστορικά χρόνια) σε μερικά μέρη, ακόμα και στη δική μας Κέα (Τζία), τους ηλικιωμένους, τους ανάπηρους και τους ανίκανους τους ξέκταναν με κώνειο ή με κάποιο άλλο δηλητήριο και θαλάσσιον, τον μεν προπολιόγιστον τους από «στέρες» δαπάνες, την δε μητέρα γη από το βάρος τους («άχθος αρούρης» το έλεγαν). Άλλωστε, πασίγνωστος είναι ελληνικός Καϊδάς... Σήμερα, μερικοί από τους όπου γής ηγέτες που, εν τω μεταξύ, «εκπολιτίστηκαν», προτρέφουν τους γέροντες, ο καθένας με τον τρόπο που, να βιαστούν να πεθάνουν! Ο Ιάπωνας Υπουργός Οικονομικών (Ταρό Ασο τον λένε, χωρίς να είναι ούτε ταρώ ούτε άσος) παραγγέλλει στους γέροντες: «Βιαστείτε να πεθάνετε. Επιβαρύνετε πολύ τον κρατικό προϋπολογισμό». Και συνεχίζει: «Προλαίονοι! Όταν αράφονται πόσα θα πλήρωνε το κράτος για συντάξεις και περίθαλψη αν ζούσατε όσο θέλαμε. Θέος φυλάξου!»... Εμείς οι Έλληνες τον καταλαβαίνουμε καλά, διότι το 1997 πέρασε από εδώ ο Καθηγητής Σπράος και μας διδάξε ότι για να επιβιώσουν τα Ασφαλιστικά μας Ταμεία πρέπει να αποβιβάσουν οι συνταξιούχοι. Μεγάλη «νακαλίστη»! Δικαίως τον λένε σοφό!... Μας αποκάλυψε ότι οι πεθαμένοι δεν τρώνε. Ας μθει όμως, ότι και εμείς οι ζωντανοί αρχίσαμε τώρα να μη «μθούμε»!...

Σατίριζα τότε τη «συνταγή» και μεταξύ άλλων έγραφα: «Το είπα κι ο Σπράος ο σοφός, καθηγητής βαρβάτος/ πως η ζωή του καθενός κοστίζει εις το κράτος/... Γέροντες και σκακίηδες λιγότερο να ζήσουν/... είναι ανάγκη εθνική, ευθύς ν' αποδημήσουν/... Αργούν πολύ, ν' ανθεμά, χρόνους να μας αφήσουν/... τον κρατικό τον κορβανά θα μας τον ροκανίσουν!»... Ώρα τρέχω πίσω από τις συνεχώς μεταβαλλόμενες εξελίξεις να τις προλάβω και να προσαρμόσω τους παροπνών στίχους στο καθημερινό νέα αλλά πιο ζοφερά και πιο μουντά δεδομένα. Ίσως προκάνω να τα δω λαμπυρισμένα, για να με εμπνεύσουν...

Τον τελευταίο καιρό ακούγεται εκκωφαντικά το ερώτημα: Γιατί μερικοί δημόσιοι άνθρωποι κατηγορούνται (ή συκοφαντούνται) ως καταχραστές του δημόσιου

Βλέπω, ακούω, σχολιάζω

χρήματος αποφεύγουν τη δικαιοσύνη, όπως ο διάβολος το λιβάδι, ενώ θα έπρεπε οι ίδιοι να προσφεύγουν σ' αυτή για να πάρουν πιστοποιητικό αθωότητας, ώστε να κυκλοφορούν περήφανα και να χαιρετούν κατά το σχετικό ανέκδοτο «και με την άδεια της Αστυνομίας», έχοντας στο μέτωπό τους την αλήθεια γυμνή και «τετρακνηλωμένη» (=ολοφάνερη), όπως οι ίδιοι ισχυρίζονται: Τη δική σας απάντηση τη μόνεψα κιόλας! Είναι πειστική γιατί βγαίνει αυθόρμητα από τα χείλη και τις καρδιές όλων των απλών ανθρώπων. Πράγματι, όποιοι βουτάνε τα χέρια τους στο μέλι, δεν τα προσφέρουν μελωμένα στις σφήκες. Γλείφουν, όχι προλαβαίνουν και αμέσως «τα τρυπώνουν» μελιστάλαχτα στις τσέπες του, τα «τσενώνουν»! Να, όμως, που τώρα τελευταία ζήνυσαν απ' το ληθαργό τους και «οι λικουδιάρηδες αρκούδες» και ξετρυπώνοντας τα μελωμένα χέρια τα κόβουν απ' τη ρίζα τους.

Γράφοντας τα παραπάνω κάτι μου 'ρθε και θυμήθηκα τα λόγια του Οδ. Ελύτη: Ένα ικανό μωρμήγκι βαρύνει - σε απόλυτη αξία - περισσότερα από έναν μέτριο...πολιτικό! Αλλά και τα λόγια του κυνικού φιλοσόφου Αντισθένη (444-366 π.Χ.) μου 'ρθαν στο νου: «Οι πόλεις (τα κράτη) καταστρέφονται, όταν δεν μπορούν να ξεχωρίσουν τους τιποτένιους από τους σπουδαίους». Στις μέρες μας δύο εκδοχές υπάρχουν: 'Η οι σπουδαίοι «κάθονται στ' αυγά τους» και δεν πολιτεύονται ή οι πολίτες προτιμούν τους τιποτένιους για να κάνουν ευκολότερα τα ρουσφέτια τους. Ιδού η ευθύνη των πολιτών, η ευθύνη όλων μας. Να και πόσο δικαιώνεται μερικώς το: «όλοι μαζί τα φάγαμε»!...

Το βαθύριζο δέντρο του κακού που, από τη 10ετία του 1980, μας μεθούσε με το παραιτησιογόνο άρωμα των «μπουμπουκιών» του και μας έκανε να πιστεύουμε στο: «ό,τι θέλεις γίνεται σήμερα», φαίνεται πως άρχισε, επιτέλους, να δέχεται τις τσεκουριές του «ξυλοκόπου». Ήδη, σιγά-σιγά οι κλώνοι αυτού του δέντρου που παρήγαγε τους καρπούς του «οτιβελισμού», «αποκόπτονται» και εις πυρ βάλλονται. Το κόψιμο, όμως, απ' τη ρίζα του για να προγκίσουν οι μαϊμούδες που κρύβονται στην κορυφή του και να εξαφανιστούν μια για πάντα, απαιτεί πολλές ακόμα τσεκουριές. Επί χρόνια μας ξεγελούσαν, οι αθεόφοβες, με ψήφουλα απ' το δικό μας «βίος», μέχρι που μας έριξαν στις δαγκάνες των αναλφάβητων δανειστών μας οι οποίοι, με τη σειρά τους, μας βούλαξαν εξαθλιωμένους στον απύθμενο «βάλτο των στεναγμών», για να «βλέπουμε, από εκεί, το χάρο με τα μάτια»!... Αλλά και εμείς οι αρεϊμάνιοι ρουφιχτές της αποπνικτικής μπόχας των «μπουμπουκιών» του δέντρου που ποτίζαμε, πρέπει να μπουέ σε ενιατικό πρόγραμμα απεξάρτησης και, αν μας μείνει λίγο μυαλό και

φιλότιμο, να αυτομαστιγώσουμε για τη συνδρομή που παρείχαμε στους αλετήρες (εξολοθρευτές) των παιδιών μας. Ας θυμόμαστε όλοι την προσευχή των Πυθαγορείων και ας αναρωτιώμαστε καθημερινά, όπως εκείνοι, με το: «Πη παρέβειν, τι δ' έρεξα, τι δε μοι δέον ουκ ετελέσθη», δηλ. ποια αμαρτία έκανα, τι καλό έπραξα, τι έπρεπε να κάνω και δεν έκανα, για να μην ξανακάνουμε τις ίδιες αμαρτίες.

«Φωστήρες», στ' αλήθεια, είναι αυτά τα αφεντικά των οικονομικών Υπουργείων μας!... Πτασκοβούν μισθούς, μεροκάματα και συντάξεις, βάζουν εξοντωτικούς φόρους και χαράτσια, ακόμα και σε εγκαταλειμμένα καλύβια (μπορεί σε λίγο και σε χέρσα χωράφια), διατηρούν στα ίδια επίπεδα ή αυξάνουν τις τιμές των αγαθών (π.χ. στο πετρέλαιο θέρμανσης, τιμολόγια δημόσιων Οργανισμών), «βγάζουν από τη μύγα σπλήνα» και περιμένουν να ανακάμψει η οικονομία μας! Οι πολυσπουδαρισμένοι πολιτικοί μας, αφού άφησαν χωρίς δουλειά πολλούς μεροκαματιάρηδες και μισθοσυντηρητούς, αφού στέρσαν το ψωμί των μικρών παιδιών μας και αφού οδήγησαν στην ανεργία τους παραγωγικότερους νέους, στέλνουν σιγά-σιγά όλους τους Έλληνες με υπωμένα τα χέρια να παραδοθούν ταπεινωμένοι μπροστά σε μια σκουάλα μπρόκολα, που προσφέρουν οι ελεεινότερες αγρότες μας, ή σε μια καραβίδα μακαρόνια που χορηγούν στους πεινασμένους οι Εκκλησίες και οι Δήμοι!... Και μέσα από αυτή την εξορία τους περιμένουν οι «αταίεδες» οικονομολόγοι μας να ξεπιαστούν η ανάκαμψη! Ίσως βάλλθηκαν να μας εξαυλώσουν από τώρα, ώστε κατά τη «Δευτέρα Προυσία» ο Θεός να μην ασχοληθεί καν με την αξιολόγηση των πράξεών μας, αφού όλοι, («ζώντες τε και τεθνεώτες»), θα έχουμε πληρώσει ακριβά τις δικές μας αλλοί και των άλλων τις αμαρτίες στην επίγεια κόλαση και θα χρωστάμε μόνο τα επιτίμια και τους κανόνες (προσευχές, ωσαννά και ιερά αναγνώσματα), ώστε να μην υποτροπιάσουμε «εν τω Άδη»!...

Ερωτηθείς φίλος μου (βαθυστάχαστος άνθρωπος και μόνιμος πολιτευτής αλλ' ουδέποτε εκλεγείς) αν θα μάθουμε ποτέ την αλήθεια, για το ποιο, πώς και γιατί μας οδήγησαν στις δαγκάνες των Μνημονίων, απάντησε: «Όχι, γιατί όσοι ξέρουν την αλήθεια δεν μιλάνε και όσοι μιλάνε δεν την ξέρουν». Σ' εμένα άρεσε πολύ η απάντηση. Σ' εσάς;

Γράφοντας τα παραπάνω θυμήθηκα εκείνο που λέγαμε εμείς οι παλιότεροι και το ακούγαμε από τους ακόμα πιο παλιούς: «Κάνε με πρωθυπουργό για 24 ώρες και θα δεις πώς λύνω όλα τα προβλήμα-

Γράφει ο
ΧΡ. ΑΡ. ΠΑΠΑΚΙΤΣΟΣ

τα»! Αμφιβάλλω αν σήμερα υπάρχουν υπεύθυνοι και σοβαροί άνθρωποι που ονειρεύονται τέτοια «μεγαλεία»! Και η απροθυμία αυτών των ανθρώπων με κάνει πιο πολύ ανήσυχο, γιατί σε εποχές ηθικής κατάπτωσης κάποιος «πολυεύσπλοαχνος» (σκιττής, άρπαγας ή σαδιστής) εμφανίζεται σαν «ο από μηχανής θεός» και μας πείθει ότι θα σώσει για να μας σώσει! Και είναι τραγικό για μια χώρα οι άριστοι πολίτες της να σκύβουν για να περάσουν από πάνω τους τα όποια «σκύβαλα». Το είχε επισημάνει, άλλωστε, και ο αρχαίος τραγικός ποιητής Ευριπίδης (480-407 π.Χ.) που (σε ελεύθερη μετάφραση) έλεγε: Είναι αποτρόπαιο για τους ανώτερους ανθρώπους να βλέπουν έναν τιποτένιο, περιβεβλημένο με ανώτατα αξιώματα, να κυβερνάει το λαό, ενώ προηγούμενός δεν ήταν παρά ένα σκέτο μηδενικό!...

Και μη μου πείτε ότι η Παιδεία και οι πνευματικοί ταγοί μας δεν έχουν ευθύνες για το κατόντημα μας... Προφητικό ο Πατροκοσμάς (1714-1779) έλεγε: «Θα βγουν πράγματα από τα σχολεία που ο νους σας δεν φαντάζεται!» Αλήθεια, ποιος φανταζόταν ότι 300 σημερινοί Έλληνες φοιτητές (αυριανοί επιστήμονες) θα έσκασαν όταν κλήθηκαν από τον Καθηγητή τους να πουν τι ξέρουν για τη Μάχη του Μαραθώνα (490 π.Χ.)!... Μόνο μια αλλοδαπή φοιτήτρια σήκωσε το χέρι της και «έδωσε την παρτίδα»! Μηράβω της! και ντροπή μας... Ούτε βέβαια φανταζόμασταν ότι εκπαιδευτικοί μιας ζωηρής συνδικαλιστικής παράταξης θα έστελναν επιστολή στους μαθητές για να τους «ενημερώνουν» ότι η **25^η Μαρτίου 1821** είναι ψέμα και ότι δεν πρέπει να εμπιστευόμαστε τα βιβλία και τους δασκάλους τους!... Ακόμα και πανό με «αντιμνημονιακά» συνθήματα, λέγεται ότι συμβουλευθούν τους μαθητές να αναρτήσουν στις προσόψεις των σχολείων!... Κάτι τέτοιες ενέργειες, ακραίες ελαφρότητας, δίνουν υλικό σε κάποιους άλλους ακραίους, του άλλου σκληρού άκρου, να ονειρεύονται να γίνουν Σχολάρχες, για να διδάσκουν τα παιδιά μας Ελληνική Ιστορία και Πολιτική με το δικό τους Αναλυτικό Πρόγραμμα!... Εκείνο το άθροισμα 16 του Συντάγματος που, μεταξύ άλλων,

λέει ότι «η παιδεία αποτελεί βασική αποστολή του Κράτους και έχει σκοπό... την ανάπτυξη της εθνικής και θρησκευτικής συνείδησης...» των Ελλήνων, δεν το έχουν ακούσει ούτε οι μεν ούτε οι δε, που με απομαρτυρισμένες τις πυξίδες τους κινούνται έξω από το γράμμα και το πνεύμα του Συντάγματος; Να, «τ' άλλαλα και τα μπάλαλα» που ψυχαναμίζονταν ο Πατροκοσμάς...

Και κάτι διαφορετικό αλλά όχι εντελώς άσχετο: Πριν από έξι χρόνια έγραφα στην εφημερίδα μας (Φύλλο 157/2006) ότι στις δημοτικές εκλογές δεν πρέπει να υπάρχουν παραταξιακά ψηφοδέλτια. Όλοι οι υποψήφιοι δήμαρχοι να μπαίνουν κατ' αλφαβητική σειρά σε ένα ψηφοδέλτιο και να ακολουθούν οι υποψήφιοι δημοτικοί σύμβουλοι, χωρίς κομματικά χρίσματα και διακριτικά, ώστε ο δημότης να εκφράζει την προτίμησή του σε έναν από τους υποψηφίους δημάρχους και σε 2-3 από τους υποψηφίους δημοτικούς συμβούλους, τους ικανότερους κατά την κρίση του, και αν χρειαζόταν επαναληπτική εκλογή, αυτή να περιοριζόταν μόνο στους δυο επικρατέστερους υποψηφίους Δημάρχους. Εκείνο το φύλλο της εφημερίδας με υπογραμμισμένο το σχετικό σχόλιο, το έστειλα στο Γραφείο του τότε Υπουργού Εσωτερικών. Μετά 3-4 μήνες που τηλεφώνησε κάποιος «αρμόδιος» και, μάλλον ειρωνικά, με «ενημέρωσε» ότι η πρότασή μου του θύμιζε τη «Νεφελοκοκκυγία» και άρα ήταν ουτοπική!... Τώρα, έξι ολόκληρα χρόνια από τότε, φαίνεται πως οι «πραγματιστές» που μας κυβερνούν, καταλάβαιναν ότι τα πετούμενα που έφτιαξαν στα σύννεφα εκείνη την πολιτεία των πτηνών είχαν δημιουργική κότερη φαντασία απ' τη δική τους, την παντελώς στείρα. Γι' αυτό φαίνεται ότι για τις προσεχείς Δημοτικές Εκλογές επεξεργάζονται κάποιο εκλογικό σύστημα παρόμοιο με την παρόμοια «ουτοπική» πρόταση. Μακάρι! Φαίνεται πως εκεί στα Υπουργεία, επιτέλους, άρχισαν να καταλαβαίνουν ότι οι απλοί πολίτες τρέχουν πολύ πιο γρήγορα απ' τους κυβερνώντες. Λέτε να ήρθε ο καιρός να ξεπερνούμε απ' το καράμι και τον αραμπά και να καθαρίσουμε κανένα άλλο «κάτι», πιο γρήγορο; Είπε βέβαια ο ποιητής «αβγεις στον πηγαιμό για την Ιθάκη/», να εύχεται να 'ναι μακρύς ο δρόμος, αλλά δεν εννοούσε να αρμενίζουμε δάσκαλα, απροσανατόλιστα και στελέσματα...

✉ xrapakitsos@yahoo.gr

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΑΓΝΑΝΤΙΩΝ ΑΘΗΝΑΣ

Γραφ. Σοφοκλέους 33
Τ.Κ. 105 82 ΑΘΗΝΑ
Τηλ. - Fax: 210-3313067
www.agnanta.com.gr

E-mail:

info@agnanta.com.gr

Εκδότης:

Χρήστος Γ. Χριστοδουλόπου
Πρόεδρος της Αδελφότητας
Κωδικός: 3734

Υπεύθυνος
τυπογραφείου:

ΑΦΟΙ ΖΟΥΜΠΟΥΛΗ Ο.Ε.

Γερανίων 7 - 2ος όροφος
Τηλ. - Fax: 210-52.38.107
E-mail: costaszl@yahoo.gr

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΚΑΠΕΛΗ.Γ.Κ

20 χρόνια δίπλα σας

- Γενικές Ασφάλειες
- Ασφάλειες Αυτοκινητών - Κατοικιών

Συνεχής φροντίδα μας, η διασφάλιση ποιότητας μέσα από τις χαμηλότερες τιμές της αγοράς.

Έδρα: Πηλώς 4, Καματερό

Τηλ.: 210-23.15.150

Φαξ: 210-23.15.156

E-mail: kapelsoffice1@yahoo.gr

Σοβαρά κι εύθυμα

Σπυριδούλα Ευαγγελίου πρακτικός ορθοπεδικός. Σπουδές, στη Γκούρα, στις Τζούμες και στα Κού-τουουρα.

Πρακτική εξάσκηση, σ' όλα τα είδη τετράποδων.

H Ka Σπυριδούλα Ευαγγελίου

Πρόος χαρακτήρας, ανιδιοτελής. Ποτέ της δε ζήτησε ούτε πήρε «φακελάκι».

Τα σπασμένα κόκαλα υπάκουαν στις λεπτές κινήσεις των χεριών της Σπυριδούλας. Πότε από δω πότε από κει τα έβαζε στη θέση τους ούτε ακτινογραφίες ούτε γύψος ούτε βίδες ούτε λήμες. Έκανε μια ειδική κόλλα από το ασπράδι του αυγού το

Αρνιά, κασί-κια, πρόβατα, αγελάδες. Τέλειος μάστορας!

Πώς κα-τάφερνε και ένωσε τα σπασμένα κόκαλα, ο Θεός και η «επιστήμη της».

Πολλοί από μας δοκίμασα-με την τέχνη της είτε από στραμπουλήγ-ματα είτε από σπάσιμο.

Η ορθοπεδικός της περιφέρειας

Ο Λάκης ο Αρμενιάκος (δεξιά). Έφυγε κι αυτός πολύ νωρίς και μας άφησε ολόκληρη ιστορία από παιδικές σκανταλιές και καλοσύνες.

έβαζε πάνω στο χέρι ή στο στραμπουληγμένο πόδι και το τύλιγε με μια γάζα. Στο σπάσιμο έβαζε δεξιά και αριστερά σανίδες τις έδεσε γερά κι αυτό ήταν όλο. Ήξερε σε πόσες μέρες θα γινάι το τραύμα.

Η φήμη της ήταν μεγάλη και από το σπίτι της δεν έλειπε μέρα που να ήταν μόνη της. Για αμοιβή, άλλος της έφερνε φασόλια, άλλος κουριά, φακές, ρεβίθια και ότι άλλο είχε το βαλάντι. Όταν παίζαμε μπάλα στα Λειβάδια ή στη λάκα του 'Φταξία, κάποιος το βράδυ θα περνούσε από τη Σπυριδούλα.

Μας είχε γίνει συνήθεια. Στο κάθε αδέξιο χτύπημα, ακολουθούσε η πρόταση. «Στη Σπυριδούλα».

Στα χρόνια εκείνα, όχι βέβαια τα παλιά, ξεφύ-τρωσαν οι ορθοπεδικοί. Βλέπανε πως χάνουν το

ψωμάκι τους από τη Σπυρι-δούλα, γράφουν γραφή στον Αστυνόμο και η πρακτική για-τρός, παίρνει εντολή: Τέρμα τα φασόλια και τα ρεβίθια.

Δε στεναχωρήθηκε, για-τί κρυφά ο κόσμος πήγαινε στην πρακτική γιατρό, για το πόδι ή για το χέρι.

Να που ο καλός μας Θεός αγαπά τον κλέφτη αγαπά και το νοικοκύρη.

Ο γυιός του Αστυνόμου, ο Λάκης, πέρασε πως έπεσε από το μπαλκόνι κι έσπασε το χέρι του. Να 'ταν έτσι ή από τις σκανταλιές του τον «χειροτόνη-σε» ο πατέρας του. Την αλήθεια την μάθαμε αργό-τερα.

Κρυφά λοιπόν η εξουσία, τα βράδια επισκέπτο-νταν τη Σπυριδούλα κι αυτή έκανε το καθήκον της όπως έπρεπε, αδιαφορώντας για το Νόμο και τις συνέπειες.

Στο χωριό το καλοκαίρι, επειδή το σπίτι της Σπυ-ριδούλας είναι στο κέντρο του χωριού, οι μεγάλοι ήλνε στους μικρούς:

– Να το σπίτι της Σπυριδούλας και ακολουθεί η ιστορία της.

Αγαπητέ ορθοπεδικέ γιατρέ μου Γιώργο Λένη. Τα κόκαλα τα έφτιαχνε η Σπυριδούλα, την περιαρθρί-τιδα όμως;

Γράφει ο Χάρης Ζάχος Συντάχας Δάσκαλος - Συγγραφέας

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ...ΜΑΘΗΤΙΚΕΣ

Χιόνια στο χωριό

Πλησίαζε η Πρωτομαγιά του 1961 κι όλη η παρέα - ο Πανταζής ο Τούμπουρος, ο Δημήτρης ο Τούμπουρος, ο Τάκης ο Κωστάκης, ο Χρή-στος ο Σκανδάλης, ο Γιώρ-γος ο Τσίτσας, ο υποφαινό-μενος, (συμμαθητές στη Δ' τάξη του Γυμνασίου Αγνά-ντων), ο Χρήστος ο Παπαί-ωάννου (της Ε' τάξης) και ο Σωτήρης ο Πεταλάς (της Γ' τάξης) -πήραμε τη μεγάλη απόφαση: Να γιορτάσουμε την Πρωτομαγιά στη Λάκκα του... Ευταξία!

Έτσι από μέρες πριν αρ-χίσαμε την προετοιμασία, ώστε πρωί-πρωί, ανήμερα της Πρωτομαγιάς, να μη μας λείπει τίποτα.

Ανησυχούσαμε απ' την πα-ραμονή για την εξέλιξη του καιρού, καθώς ο ουρανός ήταν συννεφιασμένος, αλλά με το ξημέρωμα τα σύννε-φα είχαν διαλυθεί και μόνο μια αραιή ομίχλη πλανιόταν πάνω απ' το χωριό κι απ' τη γύρω περιοχή, που προμη-

Γράφει ο Γιάννης Κατσιγιώργος Συνταξιοδότης δάσκαλος

νούσε μια όμορφη, ηλιόλου-στη, ανοιξιάτικη μέρα.

Συγκεντρωθήκαμε, λοιπόν, χαρούμενοι από νωρίς στη γειτονιά με τ' απαραίτητα: Τις δυο σούβλες με το κρέ-ας, που μας είχε ετοιμάσει ο Κώστας ο Τούμπουρος, ο χα-σάπης και πατέρας του Πα-νταζή, την νταμιτζάνα με το κρασί και τα ποτηράκια μας,

τα κάρβουνα για το ψήσιμο, το ψωμί, το τυρί και τα βρα-στά αυγά, ένα μαχαιράκι και οπωσδήποτε τα σπέρτα για ν' ανάψουμε τη φωτιά.

Δεν ξεχάσαμε τη μπάλα με την τρόμπα και τα κολ-ηλικά σύνεργα, αναγκαία σε περίπτωση που αυτή θα τρυπούσε. Οι μπάλες τότε δεν ήταν σαν τι σημερινές. Φουσκώνανε πρώτα καλά τη σαμπρέλα, δένανε έπειτα σφιχτά με σπάγκο το λαι-μό της και τελικά δένανε το κορδόνι του εξωτερικού δερ-μάτινου περιβλήματος κι η μπάλα ήταν έτοιμη.

Επί πλέον ο Πανταζής μας έφερε το ραδιόφωνο του σπιτιού του, ενώ εμείς είχα-με φροντίσει να προμηθευ-τούμε καινούριες μπαταρίες για ν' ακούγεται δυνατά και καθαρά όλη μέρα.

Ο Τάκης επίσης δεν ξεχά-σε να φέρει την κιθάρα του.

Αφού κάναμε έλεγχο και διαπιστώσαμε πως δε μας έλειπε τίποτα, ξεκινήσαμε.

Περάσαμε τα Παλιάμπελα και το νεκροταφείο και πριν απ' τη Σπηλιά ανηφορίσαμε αριστερά προς τη λάκκα του Ευταξία.

Φτάνοντας, η ομίχλη είχε πια διαλυθεί και ο ανοιξιάτι-κος ήλιος είχε ανέβει αρκε-τά. Πρώτη μας φροντίδα να μαζέψουμε ξερά χαμόκλαδα για να βοηθήσουμε τα κάρ-βουνα ν' ανάψουν και να στήσουμε με πέτρες σε μιαν άκρη της λάκκας την «ψη-σταριά» μας.

Τα κάρβουνα μετά από αρ-κετή ώρα άναψαν, οι σού-βλες μπήκαν στη θέση τους κι ένας-ένας από μας με τη σειρά τις φρόντιζε, ενώ οι άλλοι είχαν χωριστεί σε δυο ομάδες κι άρχισαν το ποδό-

Συνέχεια στη σελίδα 6

Επιστολές που λάβαμε

Αθήναι 14η Φεβρουαρίου 2013

Αγαπητέ μαθητά μου, Χάρι, χάρη.

Έλαβα το τελευταίο φύλλο της εφημερίδας: «ΑΓΝΑΝΤΑ ΑΡΤΑΣ» και σπεύδω να σ' απαντήσω, σχετικά με την επιστολή του κ. Να-πολέοντος Κατσούλη, για την οποία μου υπέδειξες να επισημάνω κάποιο λάθος (όχι ορθογραφικό ή συντακτικό).

Κατ' αρχάς επιτρέψέ μου να σε συγχαρώ θερμά για τα υπέροχα δημοσιεύματά σου: «Η γιορτή η Σωτήρα, η ημεροδρόμος των Αγνάντων» - «ο Γληνός» - «Μία θεατρική παράσταση που έκανε τους Αγναντίτες περήφανους».

Θέλω, επίσης, να συγχαρώ ειλικρινά τον αξιότιμον κύριο Ναπο-λέοντα Κατσούλη, για το θαυμάσιο δημοσίευσμά του... «Το τελε-ταίο Γράμμα», το οποίο δεν είχε επιστολόχαρτο...

Ακολούθως, επιθυμώ να εκφράσω τα θερμά μου συγχαρητήρια στον τιμηθέντα από τον Δήμο Περιστερίου Αττικής, αξιότιμον κύ-ριον Χρήστον Παπακίτσον, για την ηθυσιστάτη στήλη της εφημε-ρίδας: «Βλέπω - ακούω - σχολιάζω», από την οποία επισημάνω δύο σημεία:

1) «Χρήστο, ωραίο το κουστουμάκι σου, αλλή τα ραφτικά τα χρωστάς ακόμα...». Με το θάρρος που μου δίδει η ιδιότητά μου, ως παιδιού καθηγητή του Γυμνασίου «εν Αγνάντοις» (σχολικόν έτος 1963 - 1964, κατ' απόσπασιν από το Γυμνάσιον Κονίτσας), παρα-καλώ τον κύριο Χρήστο, άς φανεί ανώτερος, όπως πράγματι είναι, και ας συγχαρήσει τον (οικογενειακόν του φίλον), τον...ράφτη..., για την απρέπειάν του.

2) («Όμως ας μάθουν όλοι ότι τούτο το παλιό σκαρί που το λέν ΕΛΛΑΔΑ...χρόνους μας ταξιδεύει Δε βουηδάξαμε, κατακλυσμούς ποτέ δεν λογαριάσαμε, μήκαμε μες στα όλα και την πράγματι...» (οδ. Ελύτης). Εγώ, χάρι, προσθέτω: «κι ο Θεός μεθ' ημών, ουδείς καθ' ημών». «Όσες σκληριές κι αν γνώρισα -όσους εκθρούς κι αν είδα, έγερνα σκληρά αποβράδους, μα ξύπνηγα ΕΛΛΗΝΙΔΑ!». (Από το «Άγγελμα της ημέρας»). Πέμπτη 27 Φεβρουαρίου 2003).

Και τώρα, στο ερώτημά σου, όσον αφορά στο λάθος που υπάρχει στην επιστολή του κ. Κατσούλη: Στη φωτοτυπία της επιστολής που σου στέλνω, επισημάνω δύο, κυρίως σημεία: α) Συμπληρώνω το της νεκρωσίμου Ακολούθως και β) αλλοίωζα το: Κυρίες... έρχομαι, με το: Κύριε Ιησού...έρχομαι, «έρχομαι ταχύ, αμήν, ναι έρχομαι, Κύ-ριε Ιησού» (Αποκάλυψις, κβ', 20).- Τους θερμοὺς μου χαιρετι-σμούς στην οικογένειά σου και την αγάπη μου και την εκτίμησή μου εις όλους τους Αγναντίτες.

Με πολλή αγάπη ο δάσκαλός σου, Ελευθέριος Βλέτσος, Φιλό-λογος.

Υ.Γ. Συγχαίρω θερμά όλους τους αρθρογράφους της εφημερίδας και ιδιαίτέρως όσους είχα την ευλογία του Θεού και την τιμή να τους έχω μαθητάς, έστω και για ένα σχολικόν έτος (1963 - 1964). 16ος.

Σπυριδούλα Χρ. Παπαθεοδώρου Δικηγόρος

Σαλαμίγκα 2, 45.332 - Ιωάννινα

Τηλ.: 26510-28008 Fax: 26510-76200

Κιν.: 6932-190770 • email: roulapa@hol.gr

Όλη η παρέα στην Καρυά. Από αριστερά: Τάκης Κωστάκης, Σωτήρης Πεταλάς, Χρήστος Σκανδάλης, Γιάννης Κατσιγιώργος (πίσω), Πανταζής Τούμπουρος, Δημήτρης Τούμπουρος, Χρήστος Παπαϊωάννου και Γιώργος Τσίτσας.

Ιστορίες από τον ουρανό και τη γη

Από το βιβλίο της **Κλεοπάτρας Νικοπού-Παπαδημητρίου,**
καθηγήτριας Ξένων γλωσσών

...Κάπως έτσι φτάσανε όλοι, φύση και άνθρωποι, να αναρωτιούνται πώς ξεκίνησε αυτή η κατάσταση, ποιοι ήταν οι υπεύθυνοι και αν υπήρχε επιστροφή και σωτηρία. Γιατί προκλήθηκαν όλα αυτά; Πώς μπόρεσαν οι άνθρωποι να προεξέχουν τόσο κακό, τόσο απελπισία;

Μέχρι που μια μέρα κάποιοι σοφοί που τους λένε «επιστήμονες», φορούν γυαλιά και έχουν στα χέρια τους μεγάλα χαρτιά γεμάτα σημειώσεις, γράμματα και αριθμούς που μόνο εκείνοι καταλαβαίνουν, έδωσαν εξήγηση σε όλη αυτή την κατάσταση. Και φτιάχνοντας λίγο τη γραβάτα τους, ανακάλυψαν μονοκόμματα και βαρύγδουπα:

«Εμείς οι άνθρωποι είμαστε οι μόνοι υπεύθυνοι για όλα τα άσχημα που αντιμετωπίζουμε.»

Όπως καταλαβαίνετε, οι άνθρωποι τα έχασαν. Αρχισαν να κοιτιούνται αμήχανα, κατάπιαν τη γλώσσα τους και δεν μπορούσαν να αρθρώσουν λέξη. Οι πιο θαρραλέοι είπαν:

«Γιατί, τί κάναμε; Εμείς είπαμε στη βροχή να μη βρέχει και στα ψάρια να μη ζουν πολύ; Εμείς είπαμε στα φυτά να μαραίνονται, στα ζώα να πεινάνε και στο νερό να είναι λιγοστό;».

«Όχι», απάντησαν οι επιστήμονες, ξύνοντας το αυτί ή το φρύδι τους.

-Τότε, τι κακό κάναμε;

-«Δεν προσέξαμε», απάντησαν πάλι οι επιστήμονες.

-Τι δεν προσέξαμε;

-Δεν προσέξαμε, δεν αγαπήσαμε, δε φροντίσαμε.

-«Τι πράγμα;», ξαναρώτησαν οι άνθρωποι.

«Τα πάντα γύρω μας. Τον όμορφο κόσμο που έχουμε, την μαγευτική φύση που μας προσφέρεται. Θεωρήσαμε όλα όσα έχουμε δεδομένα κι αρχίσαμε να κάνουμε σπατάλες. Να ξοδεύουμε το νερό, λες και δεν τελειώνει ποτέ, να φτιάχνουμε εργοστάσια χωρίς να προσέχουμε ότι μολύνουμε τον αέρα που αναπνέουμε. Να κάνουμε πολέμους, αποζητώντας περισσότερα από όσα είχαμε, μα το αξιοπερίεργο είναι ότι ζητούσαμε περισσότερα κι από όσα ποτέ θα χρειαζόμασταν».

Επικράτησε σιγή.

«Και σαν να μην έφταναν όλα αυτά, πετούσαμε τα σκουπίδια μας, δεξιά κι αριστερά, χωρίς να αναλογιζόμαστε τις συνέπειες. Τώρα, καλούμαστε να περιορίσουμε, αν όχι να διορθώσουμε τις αρνητικές συνέπειες που ακολουθούν τη φυσική ανισορροπία, την οποία με τόση αφέλεια προξενήσαμε. Τώρα, η μολύνση που εμείς οι ίδιοι δημιουργήσαμε, μας κτυπάει την πόρτα».

«Και εμείς θα την ανοίξουμε;», πετάχτηκε ένας αδαής και όλοι άρχισαν να γελούν νευρικά.

«Δεν έχουμε άλλη επιλογή, πρέπει να την ανοίξουμε», απάντησαν ευθύς οι επιστήμονες επαναφέροντας την τάξη.

«Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε πόσο σημαντική είναι η φύση για εμάς, πόσο πολύ εξαρτόμαστε εμείς από αυτή κι αυτή από εμάς και να σταματήσουμε τις κακές συνήθειες. Πρέπει, επίσης, να ζούμε αγαπημένοι κι αρμονικά, ευτυχισμένοι με ό,τι έχουμε. Γιατί, αν ζητάμε και ζηλεύουμε τα περισσότερα, τότε θα τσακωνόμαστε μεταξύ μας για το ποιος έχει τα πιο πολλά και τα πιο καλά και θα κάνουμε πόλεμο. Και πάλι έτσι, θα βλάψουμε τους εαυτούς μας και τη φύση, θα ξεχάσουμε τη δέσμευσή μας να σεβόμαστε τον όμορφο κόσμο γύρω μας, προσπαθώντας να τον κάνουμε ακόμη ομορφότερο».

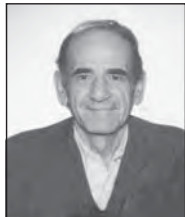
Με αυτά τα λόγια τελείωσε η συζήτηση μεταξύ των ανθρώπων. Ήταν λόγια δυνατά, καθαρά και βαρυσήμαντα. Όλοι τα σκέφτηκαν και όλους τους άγγιξαν βαθιά.

Ποιος ξέρει, θα καταφέρουν οι άνθρωποι να αντιστρέψουν την κακή κατάσταση που προκάλεσαν; Θα καταφέρουν να συμφωνήσουν μεταξύ τους δίκα και σωστά όπως οι φίλοι μας Σταγόνες, Φωτεινούλες, Βροντούλες, Άνεμος και Θάλασσα, μοιράζοντας εξίσου διασκέδαση και υποχρεώσεις;

Και τέλος, με τη σειρά τους, θα καταρθώσουν οι αγαπημένοι μας Σταγόνες, Ηλιαχτίδα, Φωτεινούλες, Βροντούλες, Άνεμος και Θάλασσα να αγαπηθούν ξανά και να φιλιώσουν; Αυτό ελπίζουμε όλοι...

ΣΤΙΓΜΕΣ

Είναι στιγμές που σκέπτομαι ποιος είμαι και πού πάω μα άκρη δεν μπορώ να βρω ευθύς τα παρατάω.

Γράφει ο Χριστόφορος Νικολαΐδης

Είναι στιγμές που σκέπτομαι αν έπραξα καλά τα όσα και τα να με περδεύονται ήταν τα όνειρα πολλά.

Είναι στιγμές εφιαλτικές σκέπτομαι πού πήμα ο Κάν εξακολουθεί αδελφία να σκοτώνει η πείνα ασταμάτητα παιδικά εξοντώνει.

Κάποιες στιγμές αγανακτώ άνθρωποι δεν προσέχουν με έργα ανυπόληστα τη γη μας καταστρέφουν.

Κάποιες στιγμές προσεύχομαι μας σώζει ένα θάμμα να σταματήσει πια η γη να λινγεται στο κλάμα.

Είναι στιγμές που σκέπτομαι μα ύστερα ξεχνώ δοξολογία που ζω έτσι απλά κι ανθρώπινα.

ΣΤΗΣ ΑΝΟΙΞΗΣ ΤΑ ΣΗΜΕΡΩΜΑΤΑ

Στην άκρη του περιβολιού άνοιξε ένα λουλούδι κρυφή λαχτάρα της καρδιάς φτερό από αγγελούδι.

Ολόδροσο ξεχειλίζει στον κήπο το νεράκι και μια βροχονία αμείωνη πλέει μες' το αυλάκι.

Από χερσάκι παιδικό κάποιος αγής καρδονίλας γιομάτη όνειρα γλνκά μιας όμορφης παιδονίλας.

Όλες οι αγάπες στήσανε χορό μέσα στη φύση ανακωχή κρησάνε και φήγανε τα μίστη.

Μπουμπουνία, μέλισσες, φωλιές θ' αρχίσουν ξεφαντώματα ζεστές που είναι οι καρδιές της άνοιξης τα ξημερώματα.

ΓΕΝΙΚΟ ΕΜΠΟΡΙΟ

ΛΙΤΣΑ ΓΙΑΝΝΑΚΗ

ΑΓΝΑΝΤΑ

Τηλ.: 6977-076267

ΚΑΦΕ ΦΗΣΤΑΡΙΑ

«ΤΟ ΣΤΕΚΙ»

ΑΝΘΟΥΛΑ ΧΡ. ΚΩΣΤΑ

Άγναντα
Τηλ. 26850-31.327

Η ΣΥΝΔΕΣΗ ΤΩΝ ΤΖΟΥΜΕΡΚΩΝ ΜΕ ΤΗΝ ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟ

Συνέχεια από τη σελίδα 1

Μπαλντούμα-Κράψη. Έγινε οριστική μελέτη μήκους 11 χιλιομ, μέση ταχύτητα 80 χιλιομ. την ώρα και κλίσεις ήπιες. β) Κράψη-Παλαιοχώρι- Προσήλιο ...Πράμαντα. Μήκος 29 χιλιομ. Σύνολο Μπαλντούμα- Πράμαντα 11+29=40 χιλιόμετρα.

Για το (β) μέρος Κράψη... Πράμαντα, έγινε η τοπογραφική μελέτη μόνο. Φαίνεται πού θα γίνουν γέφυρες, τοίχοι αντιστηρίξεως, τρανσέτες κ.τ.λ. Ο δρόμος τελειώνει στα σπίτια που είναι(στον πέρα μαχαλά) τα τελευταία στο δρόμο Πράμαντα-Άγναντα... Το λαγό τον βλέπουμε, τον ντορό ψάχνουμε; (Ντορός η Ιόνια οδός). Από την Παναγία (πέρα μαχαλά) φαίνεται το Παλαιοχώρι. Από εκεί κατεβαίνουμε στην Ανατολική- Κράψη.

Οι γνώμες των πολιτικών αλλάζουν όπως ο αέρας, τώρα φυσάει προς τα εδώ, σε λίγο προς τα εκεί. Μην εμπιστεύεστε τους Δημάρχους, είναι και αυτοί πολιτικοί.

Υ.Γ. Αν βρεθεί κάποιος εθελοντής πολ. Μηχανικός να έρθει σπίτι μου στα Τρίκαλα, να τον φιλοξενήσω και να τον ενημερώσω πλήρως. Κρατήστε το απόκομμα της εφημερίδας με το άρθρο για να θυμάστε το θέμα. Το χωριό να συγκροτήσει επιτροπές αγώνα για να αλλάξουν ρότα οι πολιτικάντηδες. Θα πρότεινα στις βουλευτικές εκλογές, να συνεννοηθείτε όλοι οι Πραμαντιώτες και όχι μόνο, να μην ψηφίσουν καθόλου. Τώρα που σταμάτησε ο «θεσμός» των μέσων δεν τους έχουμε ανάγκη. Θα σας γράψω η ιστορία. Θα γίνετε είδηση στις εφημερίδες - τηλεοράσεις.

Με την Πανωραία Μπουντζά έστειλα στο Δήμο Πραμάντων προ 3 ετών ένα (1) χαρτοκιβώτιο με το αρχείο των μελετών όλου του έργου.

Ποιος θα πληρώσει το 2.500.000 ευρώ που διετέθησαν για τις μελέτες;

Δ. Πολύμερος
(Σωκράτους 39, Τρίκαλα.
Τηλ. 24310.32698)

«ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΗΜΑΡΤΗΜΕΝΩΝ»

ΤΗΣ ΣΥΝΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ «ΑΓΝΑΝΤΑ ΑΡΤΑΣ»

Ο δαίμονας του «ηλεκτρονικού» τυπογραφείου έβαλε ύπουλα την ουρά του και προσωρινά σημάδεψε παραμορφωτικά το καταπληκτικό κείμενο - αφιέρωμα που έγραψε ο εκλεκτός φίλος μας και διακεκριμένος Τζουμερκιώτης κ. **Ναπ. Κατσούλης** για τον αείμνηστο **ΚΩΝΙΝΟ ΚΩΣΤΑ**, τον άρτι εκλιπόντα χαλκέντερο ταχυδρόμο του Ταχ. Αγνάντων, με τον τίτλο: «ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΓΡΑΜΜΑ». Το αφιέρωμα του κ. Κατσούλη εκφράζει και όλους εμάς που τιμούμε απεριόριστα τη Μνήμη του αξέχαστου **Κώστα**.

Ανέκαθεν ο τυπογραφικός δαίμονας φθονεί ό,τι ωραίο, ό,τι πνευματικό και ό,τι τέλειο βγαίνει αυθόρμητα από τις καθαρές ψυχές και τις ζεστές καρδιές των ολοκληρωμένων και εκλεπτυσμένων ανθρώπων και, με μοχθηρία, μηχανεύεται τρόπους για να τα απομειώσει. Όμως, αυτή τη φορά δεν του πέρασε... Ο κ. Ναπ. Κατσούλης τον έπιασε επ' αυτοφώρω και τυλίγοντάς τον σε μια κόλλα χαρτί τον στέλνει «από εκεί που ήρθε». Ζητώντας και η Εφημερίδα μας συγγνώμη από τον αρθρογράφο και τους αναγνώστες της, δημοσιεύει αμέσως παρακάτω αυτούσια τη διορθωτική επιστολή:

ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΔΙΟΡΘΩΣΗ

ΠΡΟΣ
Την Εφημερίδα «ΑΓΝΑΝΤΑ ΑΡΤΑΣ»

Αγαπητοί φίλοι,

Στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας (αριθ. 181, Οκτώβριος-Νοέμβριος-Δεκέμβριος 2012) δημοσιεύθηκε άρθρο μου με τον τίτλο «ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΓΡΑΜΜΑ», αφιερωμένο στον αγαπητό και ακούραστο ταχυδρόμο των Τζουμερκών ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟ ΚΩΣΤΑ, «τον μεταστάντα εξ ημών» την 6^η Δεκεμβρίου 2012.

Δυστυχώς, κατά την εκτύπωση «ο δαίμων του τυπογραφείου», κατά τη δημοσιογραφική έκφραση, έβαλε πολλή και το χέρι του και εκτός από ορθογραφικά και συντακτικά λάθη, αλλοίωσε και το νόημα του άρθρου, σχετικά με το Τελευταίο Γράμμα του αγαπητού μας ταχυδρόμου.

Στο άρθρο μου έγραφα επί λέξει:

«...Πήρες όμως μαζί σου, αγαπητέ Κώστα, το τελευταίο γράμμα. Δεν είχε επιστολόχαρτο, αλλά στο φάκελό με το μούρο περιγράμμα πρέπει να έγραφε τούτες τις λέξεις:

- Κύριε..... έρχομαι (δηλαδή, Ύψιστε... έρχομαι σε σένα).
- Υ.Γ.: Ο δρόμος που τελειώνει. Να με θυμάστε... Έχετε γεια...».

Κατά την εκτύπωση όμως η φράση έγινε «Κυρίες... έρχομαι...». Θεώρησα απαραίτητη και αναγκαία τη διευκρίνιση και επιπλέον έκρινα ότι η παρούσα αποτελεί τον προσφορότερο τρόπο για να ζητήσω συγγνώμη τόσο από την οικογένειά του εκλιπόντος, όσο και από τους αναγνώστες της εφημερίδας, για την αθέλητη, αλλά ουσιαστική αλλοίωση της φράσης, με αποτέλεσμα να αλλοιωθεί και το νόημα του αφιερώματος.

Και πάλι ΚΑΛΗ ΑΝΑΠΑΥΣΗ ΚΩΣΤΑ.

Αθήνα, 13-3-2013.

Ναπολέων Κατσούλης
(ακ Καταρράκτου)

ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΑ
Hair Beauty
ΓΙΑ ΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΑ - ΤΟΝ ΑΝΔΡΑ - ΤΟ ΠΑΙΔΙ

ΝΤΙΝΑ ΚΑΠΕΛΗ
ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΗΣ 8 ΧΟΛΑΡΓΟΣ
ΤΗΛ. 6535 908

ΗΛΙΑΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ
Π. ΔΕΛΤΑ 12 Ν. ΨΥΧΙΚΟ
ΤΗΛ. 6755 863

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Ανδρόνης Βασιλίας.....	20
Αναστασίου - Λαγού Αικατερίνη.....	40
Ανώνυμος από Ιωάννινα μέσω Τ.Τ.....	20
Βίνη Λοΐζα.....	50
Βλέπεις Ελευθέριος φιλόλογος.....	20
Γκουθός Κων. Δημήτριος Έδεσσα.....	50
Δίμου - Τζίμα Κλημεντία Πρέβεζα.....	30
Ζάραγκα Πανδώρα Τρίκαλα.....	20
Ζάραγκας Α. Γεώργιος Ιωάννινα.....	30
Καπέλης Ιωάννης Ιωάννινα.....	20
Καπέλης Κων/νος Αγρίνιο.....	20
Κολοβού Φωτεινή.....	20
Λάμπρη Όλγα.....	20
Μαυροπάνος Γ. Χρήστος.....	50
Μουρούτσος Μπάμπης.....	25
Μπαζούκας Αθανάσιος.....	20
Νικολός Γεωρ. Αθανάσιος.....	50
Νικολού - Παπαδημητρίου Κλεοπάτρα Κέρκυρα.....	20
Νικολού Δημήτρα.....	70
Οικονόμου - Γεωργίου Φρειδερίκη.....	20
Παπαγιάννης Απόστολος.....	20
Πριποθένης Βασιλική χίρα Γεωργίου.....	50
Πριποθένης Αθ. Στέφανος.....	20
Ρίζος Ιωάννης.....	30
Στεργίου Κων/νος.....	35
Τσώλη Χριστίνα - Χούσος Βελισσάριος.....	30

Για τον Άγιο Δημήτριο

Βίνη Λοΐζα.....	50
Πριποθένης Βασιλική χίρα Γεωργίου.....	50
Σκουληκαρίτης Στυλ. Βασίλειος.....	50

Έργα στο χωριό

Κοντιγιώργος Ευαγ. Δημήτριος.....	50
Στεργίου Κων/νος.....	50

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ...ΜΑΘΗΤΙΚΕΣ

Συνέχεια από τη σελίδα 4

σφαιρο.
Το ραδιόφωνο πλάι στην ψησταριά σκόρπιζε στον αέρα όμορφες μελωδίες της εποχής.

Δίπλα απ' τη λάκκο, που παίζαμε, κατέβαινε απ' το βουνό ανάμεσα στους πυκνούς, πράσινους θάμνους μουρμουρίζοντας ένα γάργαρο ρυακι, που έσβηνε κατά

Έξω από το σπίτι του Βασίλη Ανδρόνη από την Καρυά. Από αριστερά: Γιάννης Κατσικογιώργος, Δημήτρης Τούμπουρος, Γιώργος Τσίτσας και Τάκης Κωστάκης.

διαστήματα τη δίψα μας και μας αναζωογονούσε.

Το παιχνίδι συνεχίστηκε ως το μεσημέρι, όταν οι οσύβλες, έτοιμες πια, βγήκαν απ' τη φωτιά και στήθηκαν όρθιες για να κρυθθούν.

Κατάκοποι όλοι απ' τη μεγάλη προσπάθεια στο παιχνίδι διαλέξαμε μια όμορφη,

καταπράσινη γωνιά στην άκρη της λάκκος, πλάι σ' ανθισμένους θάμνους και μυρωμένα μικρά ελατάρια, στρώσαμε το πρωτομαγιάτικο τραπέζι μας κι αρχίσαμε το φαγοπότι.

Με το τέλος του φαγητού ανακαθισμένοι στην καταπράσινη και δροσερή χλόη κλείσαμε το ραδιόφωνο κι αρχίσαμε το τραγούδι με τη συνοδεία της κιθάρας του Τάκη.

Κι αφού έτσι ολοκληρώσαμε όμορφα κι ελεύθερα τη μέρα μας μόνοι στο βουνό, μακριά απ' τους μεγάλους κι απ' ης σχολικές μας υποχρεώσεις, αργά το απόγευμα μαζέψαμε τα πράγματά μας και πήραμε το δρόμο της επιστροφής.

Κατεβαίνοντας λοξοδρομήσαμε λίγο προς την Καρυά για να επισκεφθούμε τα δυο ξαδέρφια, ο Πανταζής και ο Δημήτρης τους θεϊούς τους και τυχαία πέσαμε πάνω σε κάποιον περαστικό φωτογράφο, που απαθανάτισε τις στιγμές μας.

Ο ήλιος κόντευε πια να δύσει, όταν αρχίσαμε να κατηφορίζουμε προς το χωριό χαρούμενοι κι ευχαριστημένοι, αλλά κι αντιμέτωποι με τη σκληρή πραγματικότητα: να κάνουμε μια επανάληψη των μαθημάτων μας, που φυσικά είχαμε ετοιμάσει απ' την προηγούμενη μέρα, γιατί πρωί-πρωί την επόμενη οι καθηγητές μας θα είχαν απαιτήσεις.

Δευτέρα 11 Φεβρ. 2013 ήρθε με το Ταχυδρομείο η εφημερίδα μας: **ΑΓΝΑΝΤΑ** (Οκτ. - Νοεμ. - Δεκ. 2012). Ως το βράδυ την είχα διαβάσει ολόκληρη. Από όλες τις τοπικές εφημερίδες που έρχονται εδώ (από διάφορα χωριά και Συλλόγους), η δική μας είναι η μόνη τόσο πλούσια στα θέματά της. Και αξίζει να φροντίσουμε όσο μπορούμε τον όμορφο τόπο μας, με το μοναδικό σε μεγαλοπρέπεια τοπίο σε όλη την Πίνδο! (Εκτός από μένα, το λέει και η Γεωγραφία!). Συγχαίρω τον Τάκη Χριστοδούλου.

Χάρκα για όσα έγιναν προς τιμήν του **Χρήστου Παπακίτσου** -που όλοι γνωρίζουμε ότι είναι πολυμερές, πολυγραφώτατος. Διάβασα τα θεατρικά δράματα του **Χρήστου Τούμπουρου**. Μπράβο, Χρήστο! Είδα το ολοζώντανο πλούσιο κείμενο του **Ναπολέοντος Κάστωλη** για τον ταχυδρόμο **Κώστα Κώστα** - αξίζει πολύ. Εννοείται, διέτρεξα προσεκτικά το «βλέπω, ακούω, σχολιάζω» του **Χρ. Παπακίτσου**. Θυμήθηκα με τα γραφόμενα του **Κώστα Παπακίτσου** τον μύλο του **Χαμπίλη** στον δώδεκα μαχαλά, όπου εγώ μικρό παιδί άλεθα καλάμπόκι. Ο **Χάρης Ζάχος** ζωντανέψε μπροστά μου τον **Γρηγόρη Παπαγιάννη**, που με το αγαπημένο του ζώο εξυπηρετούσε τον κόσμο σ' εκείνους τους φρικτούς λασπόδρομους.

Γράφει η Αγγελική Ζολώτα Καθηγήτρια - φιλόλογος

vo...

Τρίτη 12 Φεβρ. 2013: Μίλησα στο τηλέφωνο σχεδόν με όλους. Δεν είναι όλα αυτά πολύ ωραία συντροφιά;

Λοιπόν: Καλή αντάμωση!

Αφιέρωμα στον Αγναντίτη Λογοτέχνη Βαγγέλη Φίλο

Καταπληκτική ήταν η Εκδήλωση - Αφιέρωμα στον Αγναντίτη Συγγραφέα και ποιητή κ. **Βαγγέλη Γ. Φίλο** (ΦΩΤΟ) που οργανώθηκε από την ΙΛΕΤ, το Δήμο Κεντρικών Τζουμέρκων και την Αδεσφόρτητα Αγναντιτών Αθηνών και πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα την 5-11-2012 στο Πνευματικό Κέντρο Ηπειρωτών.

Συναρπαστικές ήταν οι εισηγήσεις: 1) της Κας **Άντας Κασιόκη-Γκιβαθού** Καθηγήτριας του Πανεπιστημίου Αθηνών και του Συγγραφέα κ. **Πάνου Σταθόγιαννη**. Ποιήματα του Βαγγέλη Φίλου απήγγειλε με εκπληκτικό τρόπο η ηπειρώτισσα Ηθοποιός **Κα Θεοδ. Σιάρκου**.

Τον όλο συντονισμό της Εκδήλωσης είχε και άσκησε με εξαιρετική επιτυχία ο Πρόεδρος της ΙΛΕΤ κ. **Κώστας Μαργώνης**, ο οποίος παρουσίασε τον Ποιητή και τους ομιλητές.

Τι τραβάς έρμε κοσμάκη

Εσένανε Τ.Υ.
αν ήττανε να παν κι αντοί
θα σου 'δινε μια με το σφυρί,
που μον ανεβάζεις τους κλέφτες στην κορφή.

Τι τραβάς έρμε κοσμάκη!
σε ρημάξαν, σε ταράξαν
και ότι είχες σου τ' αρπάξαν.

Τώρα οι κλέφτες και οι ληστές
μας δίνουνε και συμβουλές.
Τοιμονδιά για τα κλεμμένα
τα παιδιά τα τιμμένα.

Ανθρωποι στα σκοινιά τρι-
γωνάνε
για να βρουν κάτι να φάνε.
Τα παιδιά στο σχολείο
από πείνα λιποθυμούνε.

Μα αντοί στα καλύτερα κέντρα
τρέφνε και γλεντάνε.
Με κόττερα και κορσάρες τρι-
γωνάνε

και σαράντα τους φυλάνε.

Και με την τρούφα και το Δ.Ν.Τ.
σε όλα συμφωνάνε
και τη λίστα...καλά κρατάνε.

Δεν τους αντέχουμε άλλο πιά
μας πήρανε από το στόμα
των παιδιών μας τη μπουνιά.

Πού είσαι λεβέντη Καραϊσάκο
να δουν της σάβας σου
τον ίσκιο!!

Δεκέμβριος 20/12
Ειρήνη Μήτση - Δήμος

Την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους ο Πρόεδρος της Πανεπιστημιακής Συνομοσπονδίας Ελλάδος κ. Γιώργος Οικονόμου, ο Πρόεδρος της Ένωσης Ελλήνων Λογοτεχνών κ. Λευτ. Τζόκας, ο Πρόεδρος του Δήμου. Συμβουλίου του Δήμου Κ. Τζουμέρκων κ. Β. Ρίζος, Πρόεδροι Συλλόγων και Αδελφοτήτων και αρκετοί φίλοι του ποιητή.

Θερμό χαιρετισμό απηύθυναν στην εκδήλωση για τον Ποιητή ο Πρόεδρος της Πανεπιστημιακής κ. Γ. Οικονόμου και οι εκπρόσωποι των Φορέων που συνδιοργάνωσαν με την ΙΛΕΤ την εκδήλωση κ.κ. Β. Ρίζος (Πρόεδρος του Δημ. Συμβ. Δήμου Κ. Τζουμέρκων) και Χρήστος Αρ. Παπακίτσος (Επ. Πρόεδρος της Αδεσφόρτητας Αγναντιτών Αθηνών).

Παραθέτουμε τον χαιρετισμό του Επίτιμου Προέδρου της Αδεσφόρτητας Αγναντιτών Αθηνών **Χρήστου Αρ. Παπακίτσου**.

«Κυρίες και Κύριοι
Η αποψινή λιτή πνευματική εκδήλωση σε τούτο το Πνευματικό Κέντρο των Πανεπιστημίων αποτελεί **σπονδή στο**

πνεύμα, στο δικό μας πνεύμα, το Ηπειρωτικό Πνεύμα. Τα εύσημα ανήκουν κατά πρώτο λόγο στον Ποιητή, στον πρωταγωνιστή της εκδήλωσης και κατά δεύτερο στους οργανωτές της: Στην ΙΛΕΤ, στο Δήμο Κεντρ. Τζουμέρκων και στην Αδεσφόρτητα Αγναντιτών της Αθήνας. Μένει και σ' εμένα (ύστερα από παράκληση του απουσιάζοντος στα Άγναντα Προέδρου της Αδεσφόρτητας κ. Χρ. Χριστοδούλου) η μεγάλη τιμή να εκπροσωπώ την Αδεσφόρτητά μας σε τούτο το αφιέρωμα στον Αγναντίτη λογοτέχνη, στον ιεροφάνη ποιητή κ. **Βαγγέλη Φίλο**.

Δεν είχα την τύχη να γνωρίσω και να συναναστραφώ τον τιμώμενο και τιμημένο πνευματικό δημιουργό. Όπως βλέπετε, απέχουμε πολύ ηλιακά. Απέχουν και οι απέναντι λόφοι του χωριού μας, όπου ήταν τα σπίτια των γονιών μας, και δεν γειτονεύομασαν.

Όμως, τον γνώριζα εξ απολήτων ονύχων, αλλά από μα-

Συνέχεια στη σελίδα 8

ΒΙΛΜΑ Λ. ΣΑΠΛΑΟΥΡΑ

Δικηγόρος

Ν. Ζέρβα 2 - Ιωάννινα
Τηλ. γραφ.: 26510-28221
Τηλ. οικίας: 26510-35100
Κινητό: 6947-186813

ΜΑΡΙΑ Δ. ΚΟΡΟΜΗΛΑ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Σκουφά & Νόρμαν 18 Άρτα
Τηλ.: 6972 333244

E-mail: koromila.m@gmail.com

ΤΖΟΥΜΕΡΚΙΩΤΙΚΑ - ΑΓΝΑΝΤΙΤΙΚΑ

Η ΠΑΡΕΛΑΣΗ ΣΤΑ ΤΖΟΥΜΕΡΚΑ

(Επί τη επετείο της 25ης Μαρτίου.
Αποσπασματική περιγραφή)

«Το φεγγάρι βγαίνει πολύ νωρίς σκοντάφτοντας στα σύννεφα»

Μας φοβούνται και μās σκοτώνουν. Φοβούνται τον ουρανόν που κοιτάζουμε. Φοβούνται το πεζούλι που άκουμπάμε, φοβούνται το άδράχτι της μητέρας μας και το αλφαβητάρι του παιδιού μας, φοβούνται τα χέρια σου που ξέρουν να αγγαλιάζουν τόσο τρυφερά και να μοχθούν τόσο αντρίκια, φοβούνται τα λόγια που λέμε οι δύο μας με φωνή χαμηλωμένη, φοβούνται τα λόγια που θα λέμε αύριο όλοι μαζί, μās φοβούνται, αγάπη μου, και όταν μās σκοτώνουν νεκρούς μās φοβούνται πιο πολύ. Τάσος Λειβαδίτης

Την επέτειο της ηρωικότητας και λίαν επαξίως καθορισθείσης υπό του Κράτους ημεών, ως εθνικής εορτής -25ης Μαρτίου 1821-, τα Τζουμέρκα εώρτασαν με λαμπρότατον και μεγαλοπρεπέστατον τρόπον.

Τα Σχολεία αυστηρότατα συντεταγμένα και πειθαρχημένα οδηγήθηκαν υπό των κ.κ. δασκάλων και καθηγητών εις τον καθεδρικόν ναόν. Μετά το πέρας του ιερωτάτου καθήκοντος επακολούθησε η παρέλαση με κατάλληλη την πλατεία του χωριού, όπου εκτελέστηκαν εθνικοί χοροί υπό μαθητών και μαθητριών του Γυμνασίου και του Δημοτικού Σχολείου και η όλη εθνική τελετή έκλεισε με τον Εθνικόν Ύμνον.

Η παρέλαση διεξήχθη ούτω:

Προηγήθηκαν οι κολαούζοι, οι οδηγοί για να δείχνουν το δρόμο, «την πορεία» της παρέλασης. Αυτοί, τα ενεργούμενα, οργάνετα και υποπόδια των «κατακτητών» και «εξυγιαντών» της περιοχής των Τζουμέρκων.

Και η μπάντα παϊνιζε το εθνικόν άσμα:

Άδεισαν τα σπίτια και τα δέντρα. Τα πουλιά δεν έχουν πού να καθίσουν. Όλη τη μέρα περνάνε οι γυρολόγοι. Τους μάθαμε. Ψεύτικα υφάσματα, ψεύτικα κοσμήματα. Το βράδυ φεύγουν. Απούλητη η πραγματεία τους. Γιάννης Ρίτσος

Προχώρησαν και κατέλαβαν περίοπτη θέση, όπισθεν της εξέδρας, στο σημείο όπου υπήρχε πινακίδα που έγραφε: «τοίς κείνων χρήμασι υπηρετούντες». Συνέχισαν οι «ενημερωτές» των προθέσεων των «μεγαλοεπενδυτών», «τα πληρωμένα δηλαδή γκαρσόνια», (ό,τι τους παραγγέλεις σου το σερβίρουν), οι οποίοι κατέλαβαν και αυτοί περίοπτον θέση, όπισθεν φυσικά της εξέδρας, στο σημείο όπου υπήρχε πινακίδα αναγράφουσα τα λόγια του Κ. Καβάφη:

Αλλά, (...), τι φταίω εγώ.

Ζητώ ο ταλαίπωρος να μπαλοθώ.

Ας φρόντιζαν οι κρατικοί θεοί

να δημιουργήσουν έναν τέταρτο καλό.

Μετά χαράς θα πήγαινα μ' αυτόν.

Μετά ταύτα άρχισε η επίσημη παρέλαση.

Πρώτοι παρήλασαν οι απόμαχοι της πολιτικής, παλιοί πολιτικοί που ηγωνίσθησαν αδύναμα -«και την ψυχρή τους έδωσαν»- για την πλήρη απαξίωση της περιοχής, για τον μηδενισμό της παραγωγής και την ανάπτυξη της εσωτερικής μετανάστευσης. Έτσι, για να στρωθεί ο τόπος με δάφνες και χρυσόδεντρα προκειμένου να πατήσουν οι χρυσοί επενδυτές. Άσχετο, αν πατούν τα όνειρα, την παράδοση και την Τζουμερκιώτικη αξιοπρέπεια.

Φτιασιδωμένες φάτσες, με περίσσευμα στενοχωρίας, γιατί δεν έλαβαν όλα τα συνταξιοδοτικά - αναδρομικά, για να βουλευτούν κι αυτοί. Χωρίς «αιδώς», υπηρέτες του χρήματος και της αulής του κάθε Αρταξέρξη- επενδυτή.

Παϊνιζε η μπάντα:

Τα κοράκια κάτι κράζανε

τ' ανήσυχαστα κυκλογυρίσματα τους, και ψηλάθε ξαγνάντευαν γυπαετοί

Κ. Παλαμάς
Πίσω απ' αυτούς ακολουθούσαν πανστρατιά οι συνεργάτες τους, συνοδοιπόροι, συνδαιτυμόνες, χειροκροτητές και συνενταφιαστές κάθε ανάπτυξης των Τζουμέρκων. Η μητέρα πατρίδα τους χρωστά αμέριστη ευγνωμοσύνη. Γι' αυτό τους προφυλάσσει από τους άγριους και βουνιάσιους Τζουμερκιώτες που απειλούν να τους κρεμάσουν στο γεφύρι της Πλάκας.

Μερικές φωνές, δόθεν αγανακτισμένων Τζουμερκιωτών, ηκούσθησαν: «Ανάξιοι, ανίκανοι, πουλήσατε ό,τι πουλήσατε από την πατρίδα (δεν αφήσατε και τίποτε απούλητο) και ξεπουλάτε τώρα και τα Τζουμέρκα.» Πήραν όμως την κατάλληλη απάντηση: «Αχάριστοι, θα σας εκπολιτίσουμε...» (Μερικές ανάξιες λόγου παραφωνίες. Το έργο συνεχίζεται...)

Μετά ταύτα μέσα σε ένα κλίμα συγκίνησης και αναγνώρισης της προσφοράς άρχισε η παρέλαση των πανάξιων τέκνων της πατρίδας μας, των πολιτικών.

Παϊνιζε η μπάντα:

ΠΟΤΑΜΙΑ, ΒΟΥΝΑ ΚΙ ΑΠΟΣΚΙΑ ΟΛΑ ΘΑ ΤΑ ΔΩΣΟΥΜΕ,

όλα θα τα φράζουμε

Λίγο αέρα θα αφήσουμε,

ίσσα-ίσα να αναπνέετε.

Στων πυρωμένων τούτων βράχων τη λαμπράδα

Εμείς θα στήσουμε τον Τζουμερκιώτικο Καιάδα.

Και οι Τζουμερκιώτες αγανακτισμένοι ανταπαντούσαν:

Ευνουχισμένοι διανοούμενοι, μικροί ανίκανοι και

τυφλοί κυβερνήτες.

Κύριε, όχι μ' αυτούς.

Ας γίνει αλλιώς το θέλημά σου.

Γράφει ο
Χρίστος Α. Τζουμπουρος

να αγωνιστούν δυναμικά, για να αποτρέψουν την καταλήστευση και την καταστροφή της πατρώας γης και του πανέμορφου περιβάλλοντος».

Η αλήθεια ακούραστη, τραχιά, θα σας αρρώσει!

Η πρώτη Τζουμερκιώτικη απάντηση:

Δεν ξέχασα ποτέ τη σπουδαιότητα

της επικαιρικής ποίησης

ούτε της εύληπτης γραφής.

Να λοιπόν ένας στίχος

σημερινός, ευκολονόητος

και πανελλήνιος:

«Τι λένε ρε μαλάκες!» (Τίτος Πατρίκιος,

από την ποιητική συλλογή: «Αντικριστοί

καθρέφτες». Από το βιβλίο: Τίτος Πατρίκιος, «Ποήματα, IV, 1988-2002», Κέδρος, Αθήνα 2007, σελ. 58.)

Οι επόμενες: Καλύτερα να μην τις γευτούν...

Αγνώμονες, διέλυσαν την εθνικήν εορτήν...

♦♦♦

«Ένα κλαρίνο που φέρνει δάκρυα στα μάτια, μπορεί να κάνει σκόνη όλα τα σύρ- γελα της Βουλής»

ΜΑΘΑΙΝΟΝΤΑΣ ΟΤΙ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΚΛΕΙΣΟΥΝ ΤΟ ΤΜΗΜΑ ΛΑΪΚΗΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΣΤΑ ΤΕΙ ΑΡΤΑΣ, ο εξαίρετος μουσικός, Θανάσης Παπακωνσταντίνου δήλωσε:

«Οι περισσότεροι πολιτικοί που έχουν περάσει από τη χώρα μας -και την έχουν καταστρέψει- είναι, σε μεγάλο βαθμό, απολίτιστοι. Αποξηραμένοι τεχνοκράτες, κομπιναδόροι και ψεύτες.

Επειδή η παιδεία και ο πολιτισμός δουλεύουν βαθειά και μακροπρόθεσμα, ποτέ δεν ήταν στις προτεραιότητες αυτών που μας κυβερνούν. Θέλουν να δείχνουν άμεσα ότι παράγουν έργο, μπας και ξεγελάσουν τους ιθαγενείς για να τους ξεαναψήψουν. Και επίσης, δεν τους συμφέρει να επενδύσουν σ' αυτούς τους δύο πυλώνες της κοινωνικής ζωής γιατί ένα λαό με παιδεία και ακμαίο πολιτισμό, πολύ πιο δύσκολα μπορούν να τον κα- θυποτάξουν.

Είναι λοιπόν προφανές αυτό που γίνεται σήμερα. Η συμμαχία διεφθαρμένων πολιτικών και αδηφάγου χρηματοπιστωτικού συστήματος, στην προσπάθειά της να επιβιώσει, τα πρώτα που εγκαταλείπει είναι η παιδεία και ο πολιτισμός. Το τμήμα Λαϊκής και Παραδοσιακής Μουσικής των ΤΕΙ Αρτας καλύπτει και τις δύο σπουδαίες ανθρωπίνες κατακτήσεις. Εκπαιδεύει στον πολιτισμό. Και δεν είναι λόγια του αέρα αυτά που λέω. Το λέω με βεβαιότητα γιατί γνωρίζω εξαιρετικούς μουσικούς, που είναι καθηγητές της σχολής -με μερικούς από αυτούς είμαι χρόνια συνεργάτης- αλλά και αποφοιτήσαντες, που είναι άξιοι συνεχιστές της μουσικής μας παράδοσης.

Αυτή η παράδοση είναι από τα λίγα πράγματα που με κάνουν να νιώθω τυχερός που ζω σ' αυτό τον τόπο. Και αισιόδοξο, ότι στο τέλος η τέχνη θα κερδίσει.

Ένα κλαρίνο που φέρνει δάκρυα στα μάτια, μπορεί να κάνει σκόνη όλα τα σύργελα της Βουλής. Και να οδηγήσει την οργή που νιώθουμε όχι στη φασιστική σχιζοφρένεια, αλλά στο στοχασμό και στην αλληλεγγύη.

Αγαπητοί καθηγητές και σπουδαστές, ακόμα κι αν κάνουν το ατόπημα και κλείσουν το τμήμα, οδηγώντας κάποιους από σας ως και στην από- γνωση, χρησιμοποίηστε την αρχέγονη φλόγα της μουσικής κι ανάψτε μια φωτιά στη μέση, να ρθούν να ζεστάνουν τα χέρια τους οι παγωμένοι.»

Θανάσης Παπακωνσταντίνου

Μεταξωίρι 7-3-2013

Ποιος/α μπορεί να μην προσυπογράψει αυτή τη δήλωση;

♦♦♦

«Με σπαραγμό κρατώντας τη βαριά καρδιά μου βρήκα το πατρικό μου σπίτι να κοιτάζει, μές απ' τις φυλλωσιές, σαν άλλοτε, τη δύση. -με σπαραγμό κρατώντας τη βαριά καρδιά μου. Γοργά τ' ο νάζκι ή μάνα μου τρέχει ν' ανάψει. Κ' ένω απ' την πόρτα βλέπω τις γλυκές του λάμψεις, με σπαραγμό κρατώντας τη βαριά καρδιά μου δέ μπαίνω μέσα. Απέξω κάθομαι και κλαίω...» (Νικηφόρος Βρεττάκος - Επιστροφή)

ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΑΝΔΡΟΝ. Κ. ΖΑΧΑΡΙΑ

Κηφισού 91 Α12 - Τηλ.: 210-3456349 &
3450165 • Κιν.: 0932-617385

Μεταφορές γίνονται και στα χωριά
του Δήμου Αγναντίων

Αντιπρόσωποι:

ΑΡΤΑ: 26810-27433 - ΠΙΑΝΝΕΝΑ: ΖΩΤΟΣ: 26510-24461

Ο ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΑΣ ΑΓΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ

Συνέχεια από τη σελίδα 1
του β' τριμήνου του 2001).

**Β' ΒΙΟΣ ΤΟΥ
ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΑ
ΑΓΙΟΥ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ**
(Ελάχιστο από τα παρακάτω
ιστορούνται. Τα περισσότερα
θυλούνται)

Οι ακριβείς χρονολογίες της γέννησης και του μαρτυρικού θανάτου του Αγίου Χριστοφόρου δεν τεκμηριώνονται ιστορικά. Άλλοι γράφουν πως γεννήθηκε πριν από το 210 μ.Χ. και μαρτύρησε λίγο μετά τη βάπτισή του το 251 επί Ρωμαίων Αυτοκράτορα **Δεκίου**, και άλλοι ότι γεννήθηκε αργότερα και μαρτύρησε το 308 όταν Αυτοκράτορας ήταν **Διοκλητιανός** και βαπτίστηκε λίγο πριν τον μαρτυρικό του θάνατο στην Αντιόχεια από τον εκεί παρεπιδημούντα Πατριάρχη Αλεξανδρείας Πέτρο.

Επί των παραπάνω διαφωνιών ούτε μπορούμε ούτε μας πέφτει λόγος να πάρουμε θέση. Άλλωστε, από απόσταση τόσων αιώνων οι χρονολογίες σ' εμάς τους μη ειδικούς φαίνονται κοινές και δεν έχουν ιδιαίτερη σημασία. Γι' αυτό και περιοριζόμαστε, κυρίως, σε σχετικούς βιολογικούς θρύλους και σε όση Εκκλησιαστική Παράδοση μπορούσαμε να προσεγγίσουμε.

Τίποτε δεν δείχνει ότι ένας γιγαντώμενος, πολύ δυνατός και αποκρουστικά δύσμορφος άνθρωπος, καταγόμενος από μια βάρβαρη φυλή της Ανατολής που, λόγω της ασχίας του τον ονόμαζαν Ρέπροβο (αγριάνθρωπο, ασυλειτουργό, σκυλομούρη), θα γινόταν ένας από τους πιο λαοφιλείς Αγίους της Χριστιανοσύνης. Παρά τη βάρβαρη καταγωγή του ήταν γεμάτος καλοσύνη και συμπόνια. Είχε μέσα του όλες τις αρετές, όλες τις «προδιαγραφές» που έπρεπε να διαθέτει ένας καλός Χριστιανός.

Από όσα, μεταξύ θρύλου και ιστορίας, δίσωσαν οι συγγραφείς και μελετητές του βίου του Αγίου, σταχυολογούμε τα παρακάτω:

Σκυλοκέφαλο ζωγράφισαν τον Άγιο Χριστόφορο κάποιοι αμαθείς βυζαντινοί αγιογράφοι.

Ο επονομαζόμενος Ρέπροβος όταν ενηλικιώθηκε, κατάλαβε ότι δεν είχε καμιά σχέση με τους ανθρώπους της φυλής του, που επιδιόδονταν ακόμα και να τον αποσποφάγιε! Μια εσωτερική δύναμη τον ωθούσε να εγκαταλείψει τη φυλή του και να κατευθυνθεί προς τον πολιτισμένο κόσμο της Δύσης.

Κατά το ατέλειωτο οδοιπορικό του έμαθε από ανθρώπους

που κάπου-κάπου συναντούσε, ότι οι βασιλείς και οι ηγεμόνες του δυτικού (του τότε ρωμαϊκού) κόσμου έπαιρναν στην υπηρεσία τους δυνατούς ανθρώπους ως σωματοφύλακες. Τα προσόντα του γι' αυτή τη δουλειά φαινόταν από μακριά και ήταν ακαταμάχητα.

Οδοιπορώντας σε μια ερημιά της Ασίας, συνάντησε σε απόκρημνο σημείο έναν καλοκάγαθο γέροντα ο οποίος προσφέρθηκε να τον φιλοξενήσει στη σπηλιά του για να ξεκουραστεί. Ο γέροντας που ήταν ασκητής (μοναχός), έκανε να γνωρίζει τη γλώσσα του φιλοξενούμενου του και κατάφερε να συνεννοείται μαζί του, αν και ο Ρέπροβος ήταν υπερβολικά βραδυλόγος. Ζήτησε από τον γέροντα να του υποδείξει κάποιο καλό ηγεμόνα ή βασιλιά που θα μπορούσε να τον προσλάβει ως σωματοφύλακα.

Ο ασκητής που διέγινε τον καλοκάγαθο χαρακτήρα και τον πλούσιο συναισθηματικό κόσμο του νεαρού, του απήντησε ότι γνωρίζει προσωπικά τον καλύτερο και μεγαλύτερο βασιλιά του κόσμου και είναι σίγουρος ότι θα τον δεχθεί στο παλάτι του και θα του δώσει όλα τα καλά του κόσμου, αρκεί να μάθει από τώρα τα θελήματά του βασιλιά, να ασκείται σ' αυτά και να τα εκτελεί προτού Εκείνος του τα ζητήσει.

Ο Ρέπροβος ενθουσιάστηκε και ρωτώντας πώς μπορεί να μάθει τις επιθυμίες του βασιλιά πριν ακόμα να τον γνωρίσει, έλαβε την απάντηση: Με το να κάνει πρόθυμα μόνο καλές πράξεις, με το να προσεύχεσαι και να νηστεύεις.

Ο νεαρός μορφάζοντας απογοητευτικά είπε: Τα δυο πρώτα μπορώ εύκολα να τα κάνω, τη νηστεία όμως δεν την αντέχω...

Θα μείνεις του λέει ο γέροντας μερικές μέρες μαζί μου και θα τα αντέξεις όλα. Θα μάθεις να τρως ό,τι και όσο πρέπει, θα προσεύχεσαι όπως εγώ και θα κάνεις τα θελήματά του βασιλιά από τώρα, προτού να γνωρίσεις Εκείνον. Αύριο κιόλας θα φτιάξεις την καλύβα σου δίπλα από το αγεφύρωτο βαθύ και ορμητικό ποτάμι που περνάει μπροστά μας και κάθε φορά που θα βλέπεις αδύναμους διαβάτες να επικειρούν να το διαβούν, θα τρέξεις κοντά τους, θα τους παίρνεις στους ώμους σου και θα τους περνάς απέναντι, χωρίς καμιά μοιβή. Έτσι θα σώσεις πολλούς ανθρώπους από βέβαιο πνιγμό. Αυτό είναι ένα από τα πρώτα θελήματά του Βασιλιά.

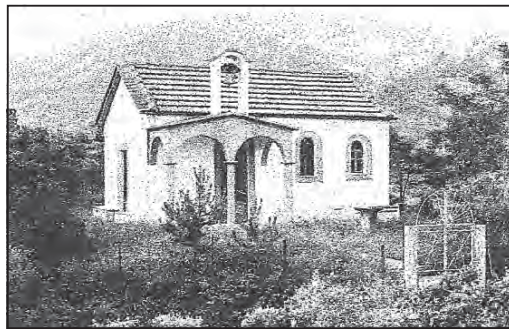
Ο νεαρός Ρέπροβος την άλλη μέρα βρέθηκε στο πόστο του και άρχισε το θεάρεστο έργο του. Μια χειμωνιάτικη βραδιά-κόλαση, που με καταγίδες «έομιζε ο ουρανός με τη γη», με ασταμάτητα μπουμπουνητά και αστροπελέκια, με χοντρό χαλάζι και τσουκτερό κρύο, με το ποτάμι να ξεχειλίζει από την κατεβασιά και να βογκάει από την ορμή του, άκουσε από την απέναντι όχθη γοερές κραυγές μικρού παιδιού, που το έδερνε το χαλάζι και το ξεπαίγαζε το κρύο, να ζητάει απεγνωσμένα βοήθεια μες την ερημιά!... Αψηφώντας τον κίνδυνο, πήρε ένα μακρύ σταλίκι για στήριγμα, μήκας το

αγριμένο ποτάμι και κλυδωνιζόμενος βγήκε απέναντι, πήρε στους ώμους το ανάλαφρο παιδί και αγκομαχώντας το έφερε στην καλύβα του και το έβαλε κοντά στη φωτιά να ζεσταθεί, λέγοντάς του:

- Αυτό που έπαθα μ' εσένα, παιδί μου, δεν το έχω πάθει με μεγάλους και υπέρβαρους άνδρες που κουβάλησα στους ώμους μου!... Σε πήρα ανάλαφρο σαν πουλάκι και όσο περνούσαμε το ποτάμι γινώσκουν βαρύς και σάηκωτος, λες και κουβαλούσα στην πλάτη μου όλο τον κόσμο.

-Ναι, καλέ μου άνθρωπε, είπε το παιδί, δεν κουβαλούσε μόνο όλο τον κόσμο, αλλά και τον δημιουργό αυτού του κόσμου. Και μόλις ολοκληρώσε τη φράση του, εξαφανίστηκε! Ήταν ο ίδιος ο Χριστός! Γι' αυτό, όταν αργότερα ο Ρέπροβος βαπτίστηκε, ονομάστηκε **Χριστόφορος**, αφού εν αγνοία του μετέφερε στους ώμους του τον ίδιο το Χριστό.

Το θεάρεστο έργο του Ρέπροβου στο ποτάμι και η ευγνωμοσύνη που έδειχναν σ' αυτόν

Ο Άγιος Χριστόφορος

οι στρατοκόποι ειδωλολάτρες για τη βοήθειά του, για τη χριστιανή αγάπη, το ήθος και την ανθρωπιά του, ανησυχούσαν τον φανατικό ειδωλολάτρη Ρωμαίο ηγεμόνα της περιοχής που φοβήθηκε μήπως αυτός ο παράξενος άνθρωπος αποκτήσει λαϊκό έρεισμα και αποτελέσει επικίνδυνο προσωπικό του αντίπαλο. Έστειλε αμέσως πάνοπλους στρατιώτες να τον βρουν και να τον οδηγήσουν ενώπιόν του για να τον γνωρίσει, να τον καλοπιάσει και να τον εντάξει στην υπηρεσία του για να έχει εξασφαλισμένα τα νότα του, αλλά και για να εκμεταλλευτεί υπέρ των ειδωλολατρών και εις βάρος των Χριστιανών τη σωματική του δύναμη και τα ψυχικά του χαρίσματα.

Ο Ρέπροβος πήρε το σταλίκι του και ακολούθησε τους στρατιώτες. Βλέποντας ο ηγεμόνας μπροστά του έναν γίγαντα με αγριωπή μορφή και με υπερφυσική σωματική διάπλαση, τον περιποιήθηκε και του υποσχέθηκε ότι στο παλάτι του θα περάσει «ζωή χαρισμένη», αρκεί να υπακούει στις προταγές του και να εκτελεί πού και πού μερικές δύσκολες εργασίες που δεν μπορούσαν να κάνουν άνθρωποι με τη συνηθισμένη δύναμη.

Οι σωματοφύλακες του ηγεμόνα άρχισαν να τον ηλεύονταν για την υπερβολική δύναμή του και για την εύνοια που έδειχνε προς αυτόν ο ηγεμόνας. Τον κορόιδευαν για την ασχμία και

τη βραδυγλωσσία του και σιγά-σιγά τον μίσησαν και άρχισαν να τον διαβάλλουν, να τον «καρφώνουν» στον ηγεμόνα για τη συμπαράσταση και τη συμπόνια που έδειχνε προς τους Χριστιανούς, τους οποίους ο ηγεμόνας είχε θέσει υπό απηνή διωγμό.

Οι κοροϊδίες δεν τον άγγιζαν. Τον συντάρασαν όμως οι απάνθρωποι βασανισμοί των αθών Χριστιανών. Ήθελε να παρουσιαστεί στον ηγεμόνα να τον κατατραυνεί και να διαμαρτυρηθεί, αλλά καταλάβαινε ότι τρωαλός όπως ήταν και με τη βάρβαρη γλώσσα του, δεν θα μπορούσε να πείσει τον ηγεμόνα να σταματήσει τα μαρτύρια των Χριστιανών. Νιώθοντας βαθιά θλίψη κλείστηκε στο δωμάτιό του και γονατιστός παρακάλεσε τον Χριστό να τον απαλλάξει από τις φυσικές αδυναμίες του και να τον κάνει ικανό να υπερασπίζεται τους Χριστιανούς.

Πριν τελειώσει την κατανυκτική προσευχή του, μια εκθαμβωτική λάμψη έφερε μπροστά του έναν ασπροφωρεμένο Άγγελο ο οποίος, αφού άγγιξε τα χείλη

του και φύσηξε στο στόμα του, εξαφανίστηκε! Από εκείνη τη στιγμή ο Ρέπροβος απαλλάχτηκε από την ασχμία του προσώπου του και έγινε χεϊμαρρώδης ήρωας. Παρουσιάστηκε αμέσως στον ηγεμόνα. Εκείνος εξεπλήγη από την μεταμόρφωση του Ρέπροβου, θαύμασε τη ρητορική του δεινότητα αλλά, σαν βαμμένος ειδωλολάτρης που ήταν, δεν ήθελε να ακούσει τίποτε για ανθρωπιά, που θα είχε ως αποτέλεσμα το σταμάτημα των διωγμών εναντίον των Χριστιανών.

Από τότε ο Ρέπροβος πήρε το ραβδί του (σταλίκι) και εγκατέλειψε το παλάτι και την καλοπέραση και μοιράστηκε με τους Χριστιανούς τις κακουχίες, τις στέρσεις, τους κλεισμούς και τα μαρτύρια. Τους εμπύχωνε με τα λόγια του και τους προστάτευε με τη δύναμή του. Πολλοί ειδωλολάτρες τον άκουγαν, μαγεύονταν από τα θεϊκά του λόγια και ασπάζονταν τον χριστιανισμό, γεγονός έκανε τον ηγεμόνα να στείλει 200 στρατιώτες να τον συλλάβουν και να τον οδηγήσουν ενώπιόν του αλυσωμένο.

Η εντολή για ηγεμόνα μαθεύτηκε και οι χριστιανοί έκρυσαν τον Άγιο σε ένα απόμικο εκκλησάκι. Μετά από μερικές ημέρες οι διώκτες του μπειλντισμένοι από την πείνα (είχαν τελειώσει τα τρόφιμά τους) τον βρήκαν στο εκκλησάκι και του ανακώωναν τη διαταγή του ηγεμόνα.

Τους παρακάλεσε να καθυ-

στερήσουν για μερικές ημέρες τη σύλληψή του και να τον συνοδέψουν στην πλησιέστερη πόλη να βαπτιστεί, αλλά εκείνοι αρνήθηκαν γιατί δεν μπορούσαν να αντέξουν άλλο την πείνα. Είχαν τελειώσει όλες οι τροφές τους. Τότε ο Άγιος έμπηξε στην αυλή το ξηρό ραβδί στο οποίο είχε δεμένο ένα ξεροκόμματο για τον εαυτό του, μήκη στο εκκλησάκι, προσευχήθηκε για λίγο και πριν προλάβει να βγει, το κατάξερο σταλίκι του έγινε θεόρατο δέντρο πλατύφυλλο και ολάνθιστο και στη σκιά είχαν σωρευθεί κόνιστρα γεμάτα ψωμιά και προσφάγια. Οι πεινασμένοι στρατιώτες αφού έφαγαν καλά και εφοδιάστηκαν για το ταξίδι, ευχαρίστησαν τον Άγιο και πίστεψαν στο Θεό των Χριστιανών. Τον συνοδεύσαν στην Αττάλεια όπου βαπτίστηκε από τον εκεί παρεπιδημούντα Επίσκοπο Αντιόχειας Βαβύλα, ο οποίος του χάρισε το όνομα **Χριστόφορος**, σε ανάμνηση του θάμματος της μεταφοράς του Χριστού στους ώμους του. Μαζί του βαπτίστηκαν Χριστιανοί και οι διακόσιοι (200) ειδωλολάτρες στρατιώτες που τον συνοδεύαν.

Κατενθουσιασμένος ο Άγιος που μαζί βαπτίστηκαν Χριστιανοί και οι στρατιώτες, τους πρόετρεψε να εκτελέσουν την προσταγή του ηγεμόνα και να τον οδηγήσουν αλυσωμένους ενώπιόν του. Ο ηγεμόνας με καλοπιάσματα και δολαστικές υποσχέσεις προσπάθησε να τον κάνει να αποκηρύξει τον χριστιανισμό και να πιστέψει στα είδωλα. Τα ταξίματα του ηγεμόνα δεν έπιασαν. Αντίθετα, έδωσαν την ευκαιρία στον Άγιο να κηρύξει το Λόγο του Θεού, να αναφερθεί στον γελίοιο του ειδωλολατρισμού και να κατακεραυνώνει την βαρβαρότητα του ηγεμόνα.

Ο πανούργος ηγεμόνας προσπάθησε και με άλλους τρόπους να κάνει τον Άγιο να αλλαξοπιστήσει. Του έστειλε στο δωμάτιό του δυο από τις ομορφότερες και προκλητικότερες νεαρές πόρνες της περιοχής του, την **Ακυλίνα** και την **Καλλινίκη**, για να τον σαγηνεύσουν με τη κάλη τους και να τον εξωθήσουν στην αμαρτία. Ο Άγιος με τη δύναμη της προσευχής του εξαπέστειλε στο πυρ το εξώτερο τους πειρασμούς και κατάφερε να κατηχήσει τις νεαρές, να τις επαναφέρει στο δρόμο της αγνότητας και της αρετής και να τις κάνει διαπύσεις κήρυκες του χριστιανισμού. Εξερχόμενες μάλιστα από το δωμάτιο του Αγίου επιχείρησαν να κατηχήσουν τον ίδιο τον ηγεμόνα και τον κάλεσαν να ασπασθεί τον χριστιανισμό, με αποτέλεσμα να τον εξαγριώσουν και να τις θανατώσει με τους πιο απάνθρωπους βασανισμούς. Η Ακυλίνα μαρτύρησε την 1^η και η Καλλινίκη την 2^η Απριλίου εκείνου του χρόνου (251 ή 308 π.Χ.).

Είδε και αποείδε ο ηγεμόνας ότι ο Άγιος ήταν αδύνατος να αποκηρύξει τον Χριστό, αποφάσισε να τον καταδικάσει σε μαρτυρικό θάνατο. Διέταξε τους υποτακτικούς του να επινοήσουν τα πιο φοβικά βασανιστήρια: Του έβαλαν αναμμένους δαυλούς της μασάλας και εκείνος χαμογελούσε, τον κάθισαν

Συνέχεια στη σελίδα 9

Ο ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΑΣ ΑΓΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ

Συνέχεια από τη σελίδα 8

σε μεταλλική καρέκλα, κάτω από την οποία έκαιγε δυνατή φωτιά και ενώ η καρέκλα έλιωνε, ο Άγιος παρέμενε άθικτος και χαρούμενος. Τον έριξαν σε πηγάδι δεμένο σε ογκόλιθο, αλλά εκείνος βγήκε θριαμβευτής. Τον έριξαν σε μανιασμένα λιοντάρια να τον κατασπαράξουν, αλλά εκείνα τον έγλειφαν και έπαιζαν μαζί του. Ύστερα από κάθε τέτοιο αναποτελεσματικό μαρτύριο πολλοί ειδωλωλάτρες που παρακολουθούσαν το «θέαμα» έτρεχαν κοντά του και ομολογούσαν την πίστη τους στο Χριστό, αδιαφορώντας για το δικό του μαρτύριο που τους περίμενε.

Ο Άγιος για να δώσει τέλος στους φρικιαστικούς θανάτους των αθών ανθρώπων, που πλήρωναν με τη ζωή τους την προσχώρησή τους στις στρατιές των πιστών του Αληθινού Θεού, παρουσιάστηκε στον ηγεμόνα και αφού του διαμήνυσε ότι τα φρικτά βασανιστήρια που εξαιτίας υφίστανται οι άνθρωποι, θα τα υποστεί και ο ίδιος αθροιστικά και ότι το τέλος του θα είναι τραγικό, του δήλωσε ότι θέλημα του Θεού είναι να βγαίνει πιο δυνατός ύστερα από κάθε βασανιστήριο. Όμως, του είπε, ήρθε η ώρα που ο Θεός εισέκουσε την προσευχή μου και θα δεχθεί το πνεύμα μου μόνο αν με αποκεφαλίσουν. Εμπρός, λοιπόν, ας πάρει ο καθένας μας το δρόμο του, εγώ τον ευλογημένο προς το Θεό και εσύ τον καταρμένο προς τον διάβολο. Ο

ηγεμόνας αφρίζοντας από θυμό διάταξε αμέσως τον αποκεφαλισμό του.

Στον τόπο του μαρτυρίου έγινε δεκτή η τελευταία του επιθυμία και τον άφησαν για λίγο να προσευχηθεί. Γονατιστός ο Άγιος ευχαρίστησε τον Θεό που τον βοήθησε και τον παρακάλεσε να κρίνει τον βασανιστή των Χριστιανών κατά τα έργα του, να δώσει τη Χάρη Του για να σταματήσουν τα μαρτύρια των ανθρώπων, να καρποφορεί η γη, να προστατεύει τα σπαρτά από θεομηνίες και καταστροφές, να απαλλάξει τους ανθρώπους από την πείνα, από τους πολέμους και από κάθε κακό. Μόλις τελείωσε την προσευχή του, φώναξε τον δήμιο και του είπε: Κάνε, παιδί μου, ό,τι σε διάταξαν, χωρίς να έχεις τύψεις. Και εκείνος ο άμοιρος πλησίασε με δέος τον Άγιο και με τρεμάμενα χέρια τον αποκεφάλισε και αμέσως σφάχτηκε και ο ίδιος και έσμιξε το αίμα του με το αίμα του Αγίου. Ήταν η 9 Μαΐου... κατά την οποία οι Χριστιανοί γιορτάζουν τη μνήμη του Μεγαλομάρτυρα Αγίου Χριστοφόρου.

Ο Επίσκοπος Ατταλείας Πέτρος αφού δωροδόκησε τους άντρες του εκτελεστικού αποσπάσματος, μετέφερε το λείψανο του Αγίου στην πόλη και το ενταφίασε με σεβασμό και ευλάβεια στην όχθη του εκεί ορμητικού ποταμού που, από τότε, γαλήνεψε και έπαψε να προξενεί με τις καταβασίες του πνιγμούς και καταστροφές.

Γι' αυτό στη Μνήμη του, μετά τη Θεία Λειτουργία, γίνεται αρτοκλασία και αναπέμπεται από τον ιερέα ευχή και παράκληση για την καρποφορία της γης και την προστασία των χωραφιών (ιδίως των αμπελιών) από το καλάι, ζιζάνια και ασθένειες. Ο Άγιος είναι και προστάτης των οδοιπόρων, των εποχούμενων και των οχημάτων τους. Γι' αυτό και σήμερα ακόμη, κατά την πρώτη κυκλοφορία των οχημάτων, γίνεται σ' αυτά και παρουσία των κατόχων τους αγιασμός και παράκληση προς τον Άγιο να έχει υπό την προστασία του οδηγούς, επιβάτες και οχήματα.

Ο βασανιστής του Αγίου και όλων των χριστιανών ηγεμόνας, είχε φρικτό τέλος. Επί μήνες βασανιζόταν από αβάσταχτους πόνους και αν δεν τον πασπάλιζαν με λίγο χώμα από εκείνο που ο Άγιος πότισε με το αίμα του, η αμαρτωλή ψυχή του δεν θα ξεκολλούσε εύκολα από το σπασμένο από την αρρώστια σώμα του.

Το Απολυτικό του Αγίου Χριστοφόρου, του Μεγαλομάρτυρα.

«Στολαίς τας εις αίματος ωραιζόμενος, Κυρία παρίστασι, τω Βασίλει Ουρανών, Χριστοφόρε σιδηρὸν ὄθεν συν Ασωμάτων, και μαρτύρων χορείας, δόεις τη τριαγίω και φρικτῇ μελωδίᾳ: διό ταις ικεσίαις ταις σαις, σώζε τους δούλους σου».

ΣΗΜΕΙΩΣΗ:

Τα παραπάνω αποτελούν καταστάλαγμα των όσων κατά καιρούς διάβασα από εγκυκλοπαιδείες και συναξάρια μοναχών για τον βίο του Αγίου.

xpapakitsos@yahoo.gr

Ιούνιος 1965, σχεδόν μισό αιώνα πίσω.

Από αριστερά: Βασίλης Λύτρας, Λεωνίδας Τζουμάκας, Αγιαντιπόπουλο (αναγνωρίστε το).

Μόλις έχουν πάρει τη δεύτερη ταυτότητα κατά τον Καθηγητή τους Μπονιάκο, δηλ. μετά την αστυνομική ταυτότητα, το απολυτήριο Λυκείου και ετοιμάζονται για νέες κατακτήσεις !!! Τότε βέβαια και με τις δύο μόνο «ταυτότητες», έβρισκες δουλειά, έκανες προκοπή, αν όμως είχες και ένα Πτυχίο τι το καλύτερο. Ενώ σήμερα δύο Πτυχία, ένα Μεταπτυχιακό, Διδακτορικό, δύο ξένες γλώσσες, απαιτούμενες γνώσεις η/υ και μερικά ακόμη παρεμφερή, έτσι για συμπλήρωμα, έρευνες, μελέτες, δημοσιεύσεις, όλα μαζί αυτά κάνουν μόνο ένα διαβατήριο που οδηγεί με σιγουριά στην ανεργία.

Αφιέρωμα στον Αγιαντίτη Λογοτέχνη Βαγγέλη Φίλο

Συνέχεια από τη σελίδα 6

κριά. Μου τον έδειχναν οι δάσκαλοι και οι καθηγητές των Σχολείων των Αγιαντών κάθε φορά που περνούσε μπροστά μας με τον αδελφό του Χρήστο, τον σημερινό διακεκριμένο καθηγητή του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων και με την αδελφή τους Ζωή, Εκπαιδευτικό. Απόψε ηκούω σ' αυτά μου πολύ πιο βροντερά τα λόγια των δασκάλων και των Καθηγητών τους που μου έλεγαν: «Να τρία αδελφία μαθητές με έντονη τη σφραγίδα της δωρεάς! Είναι γερά μαυρά, με βαθύ και ευρύ περιεχόμενο και με αξιοθαύμαστη μαθηματική, κυρίως, σκέψη. Είναι παιδιά υπεύθυνα με ήθος, ευγένεια και συνέπεια. Θα προκόψουν και θα διακριθούν στο στίβο της ζωής τους». Και δεν έπεσαν έξω. Έπεσαν «διάνο» στη διάγνυσή τους.

Το μόνο που δεν διέγνωσαν από τότε, είναι το λογοτεχνικό ταλέντο, τον **ένθεο ποιητικό οίστρο** που φώλιαζε στην ψυχή του Βαγγέλη. Αλλά αυτό το θείο δώρο, τις περισσότερες φορές, ή δε φαίνεται από την αρχή ή η ταπεινότητα του κρατά μυστικό. Ο πνευματικός σπόρος, όμως που κρύβεται μέσα στην ψυχή και την καρδιά του κάθε καλλιτέχνη, όταν καλλιεργείται στους ανθοκηπούς σωστών, παραδοσιακών, των ισορροπημένων και ευλογημένων οικογενειών, σαν αυτή των γονιών του τιμώνμενου απόψε ποιητή, ριζώνει καλά, φυτρώνει, γίνεται θεόρατο δέντρο, ανθίζει και όταν ευωδιάζει, δεν κρύβεται. Αυτή τη στιγμή σκέπτομαι τον αείμνηστο πατέρα του Βαγγέλη, τον φίλο μου το Γιώργο, και διερωτώμαι πόσα γερά μυαλά έμειναν αναξιοποίητα, επειδή δεν είχαν «τα καπιτάλια» να σπουδάσουν!...

Ευκαιρικά, θέλω να υπογραμμίσω και τούτο: Εκτός από τον Βαγγέλη Φίλο που κατάφερε να βγάλει μόνος του στο πανελλήνιο ξέφω-

το τα αghάη πνευματικά του δημιουργήματα, τα τελευταία χρόνια και άλλοι Τζουμερκιώτες πνευματικοί δημιουργοί, παραγκωνισμένοι και λησμονημένοι, παρουσίασαν τα έργα τους, χάρη στη συμβολή και ενθάρρυνση που έλαβαν από το Δήμαρχο του τ. Δήμου Αγιαντών κ. Χρ. Χασιόκο και τη συμπαράσταση της ΙΛΕΤ και ιδιαίτερα του Προέδρου της (εύρημα!) κ. Κώστα Μαργώνη. Μέχρι τότε η περιοχή των Τζουμερκίων ήταν για τους «γραμματιζούμενους» μια σισιμαή κακοτράχαλη γης με μια χούφτα κτηνοτρόφους, τομπαναράιους, που δεν είχαν μοίρα στο πεδίο της επιλεκτικής μνήμης τους...

Για τον ποιητή και το έργο του δεν είμαι κατάλληλος να σας μιλήσω. Από τα λίγα αποσπάσματα του έργου του που διάβασα, σας λέω, ότι τον θαυμάζω! Θα μας μιλήσουν όμως με γνώση και επιστημονική, οι ειδήμονες που κοσμοούν σήμερα την εξόχρη της αίσουσας.

Και για να μη σας κουράσω περισσότερο, επιτρέψτε μου να τελειώσω το χαιρετισμό μου απευθυνόμενος τα τελευταία λόγια μου προσωπικά στον ποιητή.

Αγιαντέ Βαγγέλη. Η Αδελφότητα καμαρώνει για σένα και μαζί της, μαζί με όλους τους Αγιαντίτες και τους Τζουμερκιώτες, καμαρώνω και εγώ! Σε συγκαίρω, λοιπόν εκ μέρους όλων των χωριανών μας και σου εύχομαι υγεία και δύναμη για να μας χαρίσεις και άλλες πολλές και τόσο καλές πνευματικές δημιουργίες. Γίνε ο καλός πρεσβευτής των Αγιαντών, των Τζουμερκίων, της Ηπείρου. Γίνε ο καλλίκελδος τραγουδιστής του Τζουμερκιώτικου, του Ηπειρώτικου, του ατόφιου Ελληνικού Πνεύματος, του γνήσιου Ελληνικού Πολιτισμού. Μπορεί!

Σας ευχαριστώ πολύ όλους.

(Εφημερίδα «Αγιαντα Άρτας»)

Τζουμερκα μου περήφανα!

Συνέχεια από τη σελίδα 1

δρόμος, δύσκολη η πρόσβαση. Οι αρμόδιοι μια απάντηση έχουν: «θα δούμε», «προς το παρόν η συγκοινωνία θα γίνεται από άλλο μέρος κ.ο.κ.

Στην ουσία από Άρτα επικοινωνία για τα Τζουμερκα δεν υπάρχει.

Φούντωσε η αγανάκτηση των κατοίκων και υπερχειλίσσε, όχι μόνο ο Άραχθος, αλλά και η υπομονή των κατοίκων. Επιτέλους, οι αρμόδιοι ας το καταλάβουν: Στα Τζουμερκα κατοικούν οι Τζουμερκιώτες, που μπορεί να διακρίνονται

από την σκληράδα, λόγω του κακοτράχαλου του εδάφους, αλλά χαρακτηρίζονται και από την ευγένεια της ψυχής και, προπάντων από την αξιοπρέπεια.

Αυτή την αξιοπρέπεια οι κ.κ. ιθύνοντες (Βουλευτές, περιφερειάρχης, δήμαρχοι και δημοτικοί σύμβουλοι), ας μην προσπαθήσουν να την τσαλαπατήσουν.

Είπαμε δεν υπερχειλίσσε μόνο ο Άραχθος. Υπερχειλίσσε και η αγανάκτησή μας!

Φωτο-αναμνήσεις

Αντώνης Κράββαρης, Δημήτρης Μανροπάνος, Στέφανος Φίλος, Χριστόφορος Μπάκος, Γιώργος Τσώλης, Αριστοτέλης Κράββαρης και Στυλιανός Οικονόμου. Ο αξιωματικός είναι ο ανθυπολοχαγός Ιωάννης Κατσέλης.

Βασίλης Ελ. Λαγός

Διπλ. Πολιτικός Μηχανικός
Συνεργάτης Ηπείρου

- ♦ Τακτοποιήσεις αυθαιρέτων
- ♦ Ενεργειακά πιστοποιητικά
- ♦ Τακτοποιήσεις δανείων
- ♦ Υποθέσεις «Τειρεσία»
- ♦ Οικονομοτεχνικές μελέτες
- ♦ Ευρωπαϊκά προγράμματα

(Ενεργό πρόγραμμα ενίσχυσης μικρομεσαίων επιχειρήσεων με επιδότηση 60%)

Ιωάννινα - Στοά Ορφέα - Α' κτίριο
Τηλ.: 26510-77000, 6944-313051
e-mail : blagos69@gmail.com

(Ο Βασίλης Λαγός είναι σύζυγος της Κατερίνας Χρ. Αναστασίου)

Απόδοση τιμών στο Στρατηγό VIII Μ.Π. στο Μητροπολιτικό Ι. Ναό Ιωαννίνων από τη μπάντα VIII Μ.Π. με αρχιμουσικό τον Κοτσίνη Γεώργιο.

Από το χορό της Αδελφότητας Αγναντιτών Ιωαννίνων στις 3 Μαρτίου 2013

ΚΑΠΟΤΕ ΣΤΗΝ ΑΓΝΑΝΤΑ

Το ρετσινωμένο έλατο να κυριαρχεί, η κληματαριά να σκορπά τη ροσκοβολιά της, η νοικοκυρά να γαστρίζει και η ατμόσφαιρα να γεμίζει από οσφρητική πανδαισία. Ο αγέρας να φυσάει και τα έλατα να σειούνται και να λυγίζουν σαν λυγερές.

Έπιασε νύχτα. Η παρέα στρώθηκε ολόγυρα, άλλοι στα скаμνιά, άλλοι κατάχαμα στα χρωματιστά κιλίμια στο σανιδένιο πάτωμα. Και η κουβέντα ανάβει κι εκείνη όπως τα κούτσουρα

που τριζοβολάνε στο μαυρισμένο τζάκι. Είναι ωραία απόψε εδώ. Ζωήρεψε και η φωνή του παππού, που έπιασε να λέει ιστορίες από τα παλιά.

Τα παιδιά κρέμονται από τα χείλια του, οι μεγαλύτεροι κουνάνε κάθε τόσο το κεφάλι. Κι ο γέροντας από τα σοβαρά πηδάει στα αστεία. Μολογεί καμώματα και αθώες χωριάτικες φάρσες κι όλο και συμπληρώνει κάποιος και από κάτω, με τα χαχανητά

να δίνουν και να παίρνουν σε τούτο το τζουμερκιώτικο σπίτι. Κάποτε... Πριν από εβδομήντα και βάλε χρόνια. Πού; Στα Χασαλευνράικα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΗΣ

Δικηγόρος

Ν. ΖΕΡΒΑ 2 - 3ος όροφος - Γραφ. 19 - Ιωάννινα - 45332
Τηλ. Γραφείο 26510-76827, Fax: 26510-76653
Κιν.: 697-4364003